

LÂM ĐỒNG

CUỐI TUẦN

SỐ 341 - 4807

CƠ QUAN CỦA ĐẢNG BỘ ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM TỈNH LÂM ĐỒNG - TIẾNG NÓI CỦA ĐẢNG BỘ, CHÍNH QUYỀN, NHÂN DÂN LÂM ĐỒNG

THỨ BẢY, NGÀY 10/6/2017

3 PHÓNG SỰ DỰ THI “LÂM ĐỒNG ĐỔI MỚI - CƠ HỘI ĐỂ PHÁT TRIỂN”
Đổi thay trên quê hương kinh tế mới

5 Tiếng đàn không dang dở

Truyện ngắn:
NGUYỄN CÔNG ĐỨC

7 OIJ chấm dứt hoạt động, sự nghiệp OIJ trường tồn

1 TUẦN CON SỐ

435.000 lượt khách đến Lâm Đồng du lịch trong tháng 5/2017, tăng 8,6% so với cùng kỳ.

Nguồn: UBND tỉnh

“Áo lụa trắng mềm bay xuống thơ”

TRANG 7

Tác phẩm Hoa sứ. Tranh: Phan Dũng

VẤN ĐỀ CUỐI TUẦN

Thực hành dân chủ rộng rãi là chìa khóa vạn năng giải quyết mọi khó khăn

Học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh được Đảng ta xác định là một quá trình thường xuyên, liên tục, vừa có ý nghĩa thiết thực trực tiếp vừa mang tính chiến lược lâu dài đối với công tác giáo dục, rèn luyện cán bộ, đảng viên. Hiện toàn Đảng đang thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII, trong đó chú trọng: “... thực hiện quyết liệt, đồng bộ các giải pháp để đấu tranh ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” có hiệu quả nhất, nhất là những vụ việc gây bức xúc trong dư luận để củng cố niềm tin của nhân dân đối với Đảng”. Thiết nghĩ, học tập và làm theo phong cách làm việc tập thể - dân chủ của Người là một trong những giải pháp hữu hiệu.

Cuộc đời và sự nghiệp, Hồ Chí Minh là tấm gương sáng biểu hiện sự gắn bó với tập thể, tôn trọng tập thể, phát huy sức mạnh của tập thể. Để Nhà nước ta thực sự là Nhà nước dân chủ, Bác xác định: “Bao nhiêu lợi ích đều vì dân. Bao

nhieu quyền hạn đều của dân. Công việc đổi mới, xây dựng là trách nhiệm của dân. Sự nghiệp kháng chiến, kiến quốc là công việc của dân. Chính quyền từ xã đến Chính phủ Trung ương là do dân cử ra. Đoàn thể từ Trung ương đến xã do dân tổ chức nên. Nói tóm lại, quyền hành và lực lượng, đều ở nơi dân...”, “Dân chủ là của quý báu nhất trên đời của dân”.

Phong cách tập thể - dân chủ của Bác là thực hiện đúng nguyên tắc dân chủ, tập trung; thực hiện nghiêm nguyên tắc tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách. “Tập thể lãnh đạo là dân chủ. Cá nhân phụ trách là tập trung. Tập trung lãnh đạo, cá nhân phụ trách, tức là dân chủ tập trung”, với quan niệm ấy, Hồ Chí Minh tôn trọng dân chủ, coi dân chủ là một giá trị của sự phát triển xã hội, con người.

Hồ Chí Minh luôn thực hiện và phát huy dân chủ trong nội bộ Đảng cũng như đối với quần chúng, phát huy tinh thần làm chủ tập thể của mọi người...

XEM TIẾP TRANG 2

Thuyền phao - trải nghiệm tuyệt vời trên sông Đạ Đờn

TRANG 8

GIAO BAN BÁO CHÍ THÁNG 6:

Thông tin chi tiết về kỳ thi THPT năm 2017

Ngày 7/6, Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy đã tổ chức hội nghị giao ban báo chí tháng 6/2017, đánh giá tình hình hoạt động báo chí trên địa bàn tỉnh tháng 5 và định hướng hoạt động tháng 6; đồng thời, thông tin về công tác chuẩn bị cho Kỳ thi THPT quốc gia 2017 sắp tới. Theo đó, trong tháng 5, báo chí địa phương và trung ương đã có hơn 1.000 tin, bài, phóng sự với nhiều nội dung phong phú về Lâm Đồng, thể hiện tốt vai trò cung cấp thông tin cũng như trách nhiệm chính trị, trách nhiệm xã hội của báo chí. Các cơ quan báo chí đã chủ động bám sát các hoạt động, sự kiện chính trị nổi bật trong tỉnh và trong nước, đáp ứng tốt nhu cầu thông tin của nhân dân. Ngoài các vấn đề thời sự chính trị nổi bật, báo chí cũng tăng cường tuyên truyền về các lĩnh vực kinh tế, văn hóa; xây dựng nông thôn mới, xóa đói giảm nghèo, sản xuất nông nghiệp công nghệ cao... Đặc biệt, trong tháng 5, bước vào mùa cao điểm du lịch nên các vấn đề được báo chí quan tâm phản ánh như tình trạng “chật chém” du khách; nạn cờ bạc và những bất cập trong kinh doanh mặt hàng này...

Cũng tại đây, đại diện Hội Nhà báo tỉnh đã thông tin hoạt động của Hội trong tháng 5 và thông báo về các giải báo chí toàn quốc mà hội viên đạt được; đồng thời, thông tin việc triển khai giải báo chí tỉnh và thông báo

Đại diện Sở GDĐT thông tin về công tác chuẩn bị cho Kỳ thi THPT quốc gia 2017 trên địa bàn tỉnh.

việc Hội Nhà báo tỉnh đang cai tổ chức hội thảo, hội thao báo chí các Hội Nhà báo khu vực Tây Nguyên. Bên cạnh đó, đại diện Văn phòng UBND tỉnh đã thông tin tình hình kinh tế - xã hội tháng 5 và nhiệm vụ tháng 6 của tỉnh Lâm Đồng. Đại diện Sở GDĐT đã thông tin về công tác chuẩn bị cho Kỳ thi THPT quốc gia 2017 trên địa bàn tỉnh, đây là sự kiện nổi bật trong tháng 6 được toàn xã

hội quan tâm; đến thời điểm này, mọi công tác chuẩn bị cho kỳ thi đã tương đối hoàn tất.

Định hướng hoạt động báo chí trong tháng 6, đại diện Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy nhấn mạnh: cần cải tiến và nâng cao hơn nữa chất lượng của các cơ quan báo chí để kịp thời tuyên truyền những chủ trương, định hướng phục vụ phát triển kinh tế - xã hội của tỉnh. **TUẤN HƯƠNG**

Đà Lạt thu ngân sách bằng 160% so cùng kỳ

5 tháng đầu năm 2017, Đà Lạt đạt tổng thu ngân sách gần 444 tỷ đồng, bằng 48% kế hoạch năm 2017 và 160% so với cùng kỳ năm 2016.

Trong đó thuế về nhà, đất; phí và lệ phí và thu biện pháp tài chính đạt từ 47% - 52% so với dự toán năm 2017.

Tuy nhiên, số nợ đọng về thuế phí và

nhà đất ở Đà Lạt đến cuối tháng 5/2017 gần 92,7 tỷ đồng. Cụ thể, các khoản nợ chủ yếu như: thuế công thương nghiệp gần 40 tỷ đồng; tiền thuê đất hơn 48,6 tỷ đồng...

Mục tiêu đến hết quý 2/2017, Đà Lạt phải đạt số thu ngân sách trên 56% kế hoạch năm 2017. Những yêu cầu đối với

công tác thu ngân sách hiện tại của Đà Lạt là: giải quyết nhanh, gọn các thủ tục về thực hiện nghĩa vụ thuế; rà soát những địa chỉ nhà, đất bỏ sung số thu ngân sách; tập trung đôn đốc thu các khoản nợ đọng, các lĩnh vực số thu còn thấp, chưa đạt kế hoạch được giao... **MẠC KHÁI**

Bảo Lâm tập trung thu ngân sách địa phương

Theo Văn phòng UBND huyện Bảo Lâm, tổng thu ngân sách Nhà nước do huyện quản lý tính đến cuối tháng 5/2017 được 41,8 tỷ đồng, đạt gần 40% kế hoạch cả năm, tăng 40% so cùng kỳ này năm ngoái. Trong đó, khoản thu từ thuế và phí gần 30 tỷ đồng, đạt 40% kế hoạch; thu từ nhà, đất được 5,9 tỷ đồng, đạt gần 30% kế hoạch; thu cấp quyền khai thác khoáng sản được 1,2 tỷ đồng, đạt 24% kế hoạch; các khoản thu khác được 5 tỷ đồng, đạt

65% kế hoạch cả năm 2017.

Huyện Bảo Lâm hiện đang tập trung quyết liệt các giải pháp thu ngân sách. Huyện phấn đấu trong tháng 6 này phải thu trên 13 tỷ đồng để tổng thu trong 6 tháng đạt được 50% kế hoạch cả năm. Huyện tập trung khai thác các nguồn thu trên tất cả các lĩnh vực sản xuất, kinh doanh; thu từ nhà, đất; thu thuế xây dựng cơ bản vãng lai; tăng cường các giải pháp chống thất thu thuế và thu nợ đọng

thuế đối với các doanh nghiệp. Ngoài ra, huyện tiếp tục kiểm tra, rà soát việc thu và truy thu nguồn thu chuyên mục đích sử dụng đất để xây dựng nhà ở tư nhân và các công trình xây dựng khác. Đồng thời, huyện tiếp tục tăng cường công tác quản lý, điều hành chi ngân sách Nhà nước; triệt để tiết kiệm chi các khoản chưa thật cần thiết; giảm chi hội họp, hành chính, điện nước, văn phòng phẩm... **KUẤN LONG**

Thực hành dân chủ...

... Bác thẳng thắn phê bình cách lãnh đạo của một số cán bộ không dân chủ dẫn đến tình trạng người có ý kiến không dám nói, người muốn phê bình không dám phê bình, làm cho cấp trên cấp dưới cách biệt nhau, quần chúng với Đảng xa rời nhau, không còn sáng kiến, không còn hăng hái trong khi làm việc. Bác dạy: “Người lãnh đạo muốn biết rõ ưu điểm và khuyết điểm của mình, muốn biết công tác của mình tốt hay xấu, không gì bằng khuyến khích cán bộ mình mạnh bạo đề ra ý kiến và phê bình. Như thế chẳng những không phạm gì đến uy tín của người lãnh đạo mà lại tỏ ra dân chủ thật thà trong Đảng”. Mở rộng dân chủ nhằm phát huy sức mạnh của tập thể, Người thường nói: Đề ra công việc, đề ra nghị quyết, không khó, vấn đề là thực hiện nó. Ai thực hiện? - Tập thể, quần chúng. Vì vậy, có dân chủ, bàn bạc tập thể mới cùng thông suốt, nhất trí, mới cùng quyết tâm thực hiện, tránh được

“trống đánh xuôi, kèn thổi ngược”. Dân chủ bao giờ cũng gắn với kỷ cương, pháp luật, kỷ luật, phép nước. Càng dân chủ rộng rãi thì kỷ luật, kỷ cương, pháp luật càng phải nghiêm túc, nghiêm minh để tạo ra môi trường xã hội thuận lợi thực hành dân chủ tốt hơn. Với Người, phong cách làm việc tập thể - dân chủ phải là thực sự chứ không thể chấp nhận giả tạo, hình thức hòng che lấp ý đồ cá nhân.

Phong cách làm việc tập thể - dân chủ còn bao hàm tin thần nhận trách nhiệm cá nhân, hoàn thành tốt nhiệm vụ được tập thể giao phó và tuyệt đối tuân thủ nguyên tắc tập trung dân chủ, tập thể lãnh đạo, cá nhân phụ trách. Theo Nghị quyết Trung ương 4 khóa XII, mỗi cán bộ, đảng viên và từng tổ chức cơ sở đảng, đặc biệt là “Người đứng đầu cấp ủy, chính quyền các cấp phải thực hiện nghiêm túc việc tiếp dân định kỳ hoặc đột xuất để tiếp nhận thông tin, lắng nghe,

đối thoại trực tiếp và xử lý những phản ánh, kiến nghị của nhân dân, nhất là những biểu hiện suy thoái, “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong cán bộ, đảng viên”.

“Trong bầu trời không gì quý bằng nhân dân. Trên thế giới không có sức mạnh nào mạnh bằng sức mạnh đoàn kết của nhân dân” - Học tập và làm theo phong cách làm việc tập thể - dân chủ Hồ Chí Minh, đòi hỏi từng cán bộ, đảng viên phải sâu sát thực tiễn, gần gũi, gắn bó với nhân dân, tôn trọng phát huy quyền làm chủ của nhân dân, nhất là dân chủ ở cơ sở. Mọi chủ trương, đường lối của Đảng và chính sách, pháp luật của Nhà nước trước hết phải xuất phát từ nguyện vọng chính đáng và lợi ích hợp pháp của nhân dân. Phải thực hiện nghiêm túc, có hiệu quả phương châm dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra. Thực hành dân chủ rộng rãi sẽ là chiếc chìa khóa vạn năng để giải quyết mọi khó khăn. **LAN HỒ**

Đam Rông triển khai thực hiện nhiều hoạt động Chương trình 30a

5 tháng đầu năm 2017, huyện Đam Rông đã triển khai nhiều hoạt động thực hiện Chương trình 30a “Giảm nghèo nhanh, bền vững”, như: Vận động các hộ nghèo trên địa bàn 8 xã đăng ký thoát nghèo. Tổ chức một lớp dạy nghề mộc len cho 34 học viên tại xã Rô Men và phối hợp với Công ty CP XNK tổng hợp và chuyên giao công nghệ Việt Nam tổ chức tuyên truyền, tư vấn xuất khẩu lao động cho người dân có nhu cầu xuất khẩu lao động. Đến nay, đã có 17 lao động được xuất khẩu lao động sang thị trường A Rập. Tín chấp cho người dân vay vốn Ngân hàng Nông nghiệp - Phát triển nông thôn, CSXH với dư nợ trên 190 tỷ đồng. Tiếp nhận nguồn vốn hỗ trợ 6 tỷ đồng của Tập đoàn Than - Khoáng sản Việt Nam, đầu tư xây dựng các công trình phúc lợi như: Trạm y tế, trường học tại một số xã trên địa bàn huyện. Nhờ vậy, đã góp phần giảm tỷ lệ hộ nghèo trên địa bàn huyện, giúp Đam Rông thực hiện đúng lộ trình ra khỏi huyện nghèo trong những năm tới. **HOÀNG VƯƠNG MỸ**

Xây mới và nâng cấp 33 công trình trường học

Đó là 33 công trình trường học trên địa bàn huyện Đam Rông đang được đầu tư xây dựng mới và nâng cấp với tổng kinh phí gần 20 tỷ đồng từ các nguồn vốn hỗ trợ của Nhà nước phân bổ trong năm 2017. Trong đó, có 7 công trình xây dựng mới, 24 công trình sửa chữa và 2 công trình chuyển tiếp từ năm trước. Các công trình trường học được xây dựng mới và nâng cấp chủ yếu được đầu tư với các hạng mục, như: phòng học, nhà hiệu bộ, công, sân, hàng rào... Những công trình trường học trên đang được triển khai thi công để sớm hoàn thành nhằm phục vụ tốt hơn nhu cầu dạy học tại các trường học; đồng thời góp phần xây dựng trường học thân thiện, học sinh tích cực và đảm bảo cơ sở vật chất cần thiết để được công nhận trường đạt chuẩn quốc gia. **ĐAM TRỌNG**

Khảo sát điểm đến trên cung đường “Di sản miền Trung”

Tượng đài trong Khu Chứng tích Sơn Mỹ.

Vừa qua, Trung tâm Xúc tiến đầu tư - du lịch và thương mại tỉnh Lâm Đồng đã tổ chức đoàn khảo sát điểm đến trên cung đường “Di sản miền Trung”. Các doanh nghiệp lữ hành tham gia đoàn đã khảo sát các điểm đến tại Thừa Thiên - Huế (Vườn quốc gia Bạch Mã, Đại nội Huế về đêm), Quảng Nam (Thánh địa Mỹ Sơn), Quảng Ngãi (Khu Chứng tích Sơn Mỹ)... Đây là hoạt động nằm trong chương trình xúc tiến du lịch miền Trung và hợp tác phát triển du lịch giữa Liên minh Lữ hành Đà Lạt và Liên minh Lữ hành Huế; đồng thời, góp phần làm phong phú thêm điểm đến cho tour du lịch khám phá “Di sản miền Trung”. **PHẠM LÊ**

TIẾP TRANG 1

PHÓNG SỰ DỰ THI “LÂM ĐỒNG ĐỔI MỚI - CƠ HỘI ĐỂ PHÁT TRIỂN”

Đổi thay trên quê hương kinh tế mới

Trên mảnh đất kinh tế mới Đạ Tẻh, tỉnh Lâm Đồng có một làng quê mang tên Quảng Trị. Ở đó, những con người “ly hương” bao năm đến mưu sinh, lập nghiệp nơi quê hương mới vẫn mang theo cốt cách, truyền thống văn hóa của quê cũ vào xây dựng cuộc sống nơi miền đất mới.

NGỌC NGÀ

Mồ hôi thấm dẫm đất đai

Người dân tại xã Quảng Trị chủ yếu từ các xã thuộc huyện Triệu Phong, tỉnh Quảng Trị và một ít ở huyện Hải Hậu, tỉnh Nam Định vào xây dựng kinh tế mới.

Ông Nguyễn Hải (73 tuổi), người dân thôn 3, một trong những người đi “tiền trạm” vào mảnh đất này kể: “Những năm 1980 có khoảng 1.000 hộ dân Triệu Phong quê tôi vào đây làm kinh tế mới. Họ khai hoang cả một vùng dày đặc tranh nứa. Bà con đốt phát trồng trọt khiến tro than có chỗ ngập đến đầu gối”. Mặc dù khó khăn nhưng đối với nhiều người, vùng đất mới này vẫn “sướng gấp ngàn lần” ở quê cũ gió Lào cát trắng, bão lụt liên miên, đất ruộng hạn hẹp. Lúa gieo vung chưa thẳng cánh tay đã bao quanh hết bờ vùng, bờ thửa. Lúa chẳng đủ ăn, củ khoai không kịp lớn, con tép chẳng thể thành tôm cũng vì cái đói.

Những ngày đầu trên vùng kinh tế mới, khó khăn chồng chất đè nặng lên vai mỗi con người vừa rời xa quê. “Ngày ấy, có bao nhiêu hộ dân là bấy nhiêu căn nhà tranh vách nứa. Ủy ban và trạm y tế xã phải mượn nhà dân để làm việc. Đường sá sinh lầy, bệnh sốt rét thường xuyên đe dọa”, ông Hải nhớ lại.

Người dân lúc đó phải lo cái ăn làm đầu. Bà con trồng lúa, bắp, mì chống đói. Ông Nguyễn Quốc - Chủ tịch UBND xã Quảng Trị, vẫn nhớ: “Những mùa đầu có khi chỉ cần dùng gạo thóc một lỗ trìa hạt bắp xuống mà cây vẫn lên xanh, trái bắp to, nhiều cây đến hai ba trái. Khoai mì (sắn) hay lúa... đều được mùa. Mồ hôi thấm đất, bà con hạnh phúc gánh bắp, lúa về xua đi cái đói”.

Ly hương không quên nguồn cội

“Đi xây dựng cuộc sống tốt đẹp ở quê hương mới nhưng không quên tổ tiên, không quên truyền thống quê hương. Đó là văn hóa, là ly hương nhưng không ly tổ” - đồng chí Trương Thái Anh Quốc - Phó Bí thư Thường trực huyện Đạ Tẻh cũng là người con Triệu Phong vào tạo lập kinh tế mới từ những năm 1980, đã nói như thế khi biết chúng tôi ghé về xã Quảng Trị.

Điều mà vị Phó Bí thư Huyện ủy nhắc đến đã dần được minh chứng khi dọc theo con suối Đạ Kho để vào xã cảnh hai bên đường không khác gì một làng quê ở Quảng Trị. Những ngôi từ đường các dòng họ khám nam sàng sứ. Những căn nhà xây ba gian lợp ngói nằm giữa khu vườn rợp cây xanh. Giữa đất trời Nam Tây Nguyên những người vào làm kinh tế mới ấy vẫn giữ được giọng nói năng nắn mà sâu lắng nghĩa tình của quê hương. Và cái “ly hương nhưng không ly tổ”

Nét bình yên ở xã NTM Quảng Trị. Ảnh: N.N

ây còn được thể hiện rõ qua hoạt động của các cụ cao tuổi. Họ chính là nòng cốt, là bóng cổ thụ trong việc giữ gìn văn hóa truyền thống trên miền đất mới. Hình ảnh những chiếc áo dài khăn đóng xuất hiện khởi đầu các nghi lễ hay những sự kiện quan trọng diễn ra ở xã đã phần nào chứng minh cho điều đó. Ngoài những thôn 1, thôn 2, thôn 3... ở Quảng Trị người ta còn gọi tên thành các làng như ở quê cũ, là Đồng Lương, Thượng Phước, Nhân Biều, Trung Kiên... Ngoài ra còn có những nhà thợ họ Võ, họ Đoàn... Các đình làng với những quy ước hương ước... Đó là những chỗ dựa vững chắc để xây dựng cuộc sống mới.

Ông Võ Đoài: Trưởng dòng họ Võ ở xã Quảng Trị, nói: “Dòng họ Võ ở xã có khoảng 35 hộ, ngoài ra còn có một số hộ ở các xã lân cận cũng qua đây sinh hoạt chung. Bà con trong dòng họ luôn đoàn kết, tương trợ lẫn nhau. Khi bất cứ gia đình nào có việc đại sự cả họ sẽ chung tay giúp sức. Mỗi năm vào rằm tháng Giêng, tháng bảy, tháng Chạp hay và dịp Tết Nguyên đán, bà con trong dòng họ lại tụ họp gặp gỡ nhau. Con cháu trong dòng họ có ai vi phạm thì trường họ, các cụ cao niên và anh em trong họ sẽ khuyên bảo giúp đỡ. Bởi vậy dòng họ Võ và nhiều dòng họ khác trong xã, nhiều năm liền không có con cháu vi phạm pháp luật. Riêng dòng họ Võ đã được nhận giấy khen của huyện, của xã”.

Những người Quảng Trị xa quê vẫn giữ phong tục tập quán như các trò chơi dân gian thường diễn ra trong Tết Nguyên đán như: Chạy cù, đánh đu, đua ghe, hát bội... Nhưng chúng được giảm lược đến mức vừa đủ với phương châm “tùy gia phong kiệm” để dồn sức phát triển kinh tế, nâng cao chất lượng đời sống.

Quan trọng nhất, những người “ly hương” đã mang vào miền

Nụ cười người nông dân khi nghề trồng dâu nuôi tằm mang lại thu nhập cao. Ảnh: N.N

đất mới truyền thống cần cù, chịu thương chịu khó và niềm tin “còn da lông mọc, còn chồi nảy cây” để vượt mọi khó khăn xây dựng cuộc sống mới.

Từ trồng cây chống đói bà con chuyển dần sang trồng cây công nghiệp như điều, cà phê, cây ăn trái và dâu tằm. Nước từ con kênh DN12 góp sức với phù sa từ sông Đạ Tẻh, suối Đạ Kho thêm xanh mướt những bãi dâu tằm ở Quảng Trị. Để đi đủ sau nhưng nghề dâu tằm của Quảng Trị tiến lên kịp so với các xã lân cận. Cuối năm 2015, Quảng Trị được công nhận thoát nghèo. “Bà con dần xây dựng được nền tảng kinh tế vững chắc. Không gia đình nào trong xã chỉ sống phụ thuộc vào một nghề, nhất là nghề nông nghiệp” - Chủ tịch UBND xã khẳng định.

Thế hệ những người như ông Nguyễn Hải, ông Võ Đoài ở mảnh đất này đều khẳng định: “Có trải qua những tháng ngày gian khó mới càng trân quý hơn những đường làng sạch đẹp, những thôn xóm khang trang, cuộc sống ổn định ấm no như hôm nay nên không ngại ngần để tiếp tục chung tay xây dựng nông thôn mới (NTM)”.

Dựa vào sức dân

Xã Quảng Trị có lẽ có duyên với

trong xã là bấy nhiêu thảm hoa lạc đại. Buổi sáng bà con đi thể dục về ngồi lại trước cổng nhà những cây cỏ dại vừa tốt vượt lên. Cứ chủ nhật tuần cuối tháng, người dân trong xã lại đồng loạt ra quân làm cỏ dại ven đường. Trung bình mỗi lần như vậy 200 công. Điều đó đã phần nào chứng tỏ sự chuyển biến nhận thức của người dân. Họ không gò bó để hiểu xây dựng NTM là gì to tát mà nó đơn giản gần gũi như một phần của cuộc sống vậy”, ông Bùi Văn Hùng - Chủ tịch UBND xã nói.

Để xóa bỏ tư tưởng xã nghèo nhà nước bao cấp và làm cho người dân hiểu xây dựng NTM cho chính người dân hưởng thụ nên công tác tuyên truyền được đẩy mạnh thông qua các trường họ, các quy ước, hương ước và phong tục tập quán, văn hóa truyền thống của bà con. Bên cạnh đó, công tác tuyên truyền được kết hợp với phát triển kinh tế để “Bằng mọi giá phải nâng cao thu nhập cho bà con. Nếu sức dân không mạnh thì làm gì cũng khó”, ông Quốc nói. Nếu như người dân miền Trung cần cù, chịu khó và đòi hỏi sự chắc chắn làm, thì người miền Bắc lại quyết đoán hơn, họ thích hợp cho những sự đầu tư lớn. Từ đó, chính quyền xã chọn các đối tượng thích hợp để xây dựng các mô hình chuyển dịch cơ cấu kinh tế điển như trồng dâu tằm, trồng cây ăn trái để dần xóa bỏ cây điều thu nhập thấp. Sau đó lan tỏa dần trong người dân. Nhờ vậy, hiện trên địa bàn xã đã có 80 ha cây ăn trái và hơn 65 ha dâu tằm. Đặc biệt, diện tích dâu lại gắn với nuôi tằm đạt doanh thu khoảng 200 triệu đồng/ha. Hiện thu nhập bình quân của người dân đạt 29 triệu đồng/người/năm.

“Chẳng cần so sánh với mấy chục năm trước, mà chỉ cần so sánh từ trước lúc bắt tay xây dựng NTM năm 2010 với năm 2016 đã thấy nhiều đổi thay”, Chủ tịch UBND xã khẳng định chắc nịch như thế và minh chứng. Trước đây, con đường chính của xã mỗi năm chỉ làm được 1 km đường nhựa, làm được đâu này thì đâu kia đã hỏng. Những con đường khác trong xã là đường đất, lầy lội vào mùa mưa... Nhưng đến cuối năm 2016, 100% đường sá của xã đã bê tông hóa. Tỷ lệ hộ nghèo là 40 hộ, chiếm 5,83%, giảm 29,42% so với năm 2011. Từ đó, khí thế xây dựng NTM trong người dân được nâng cao. Trên 41% nguồn lực xây dựng NTM ở Quảng Trị hiện nay do nhân dân đóng góp. Xã Quảng Trị là địa phương điển hình của Lâm Đồng trong xây dựng NTM được lựa chọn tham dự Hội nghị điển hình tiên tiến tại Hà Nội vào đầu tháng 7/2017.

“Từ thuở vỡ đất mồ hôi cho đến xã NTM hôm nay đều nhờ bàn tay của những con người “ly hương không ly tổ”. Thế mới hiểu mọi thứ phải dựa vào sức dân. Bởi khi dân đồng lòng, việc khó mấy cũng xong”, Chủ tịch UBND xã Quảng Trị khẳng định.

K'Tiểu đam mê trao truyền công chiêng

Trong không gian âm vang công chiêng, già làng K'Tiểu (xã Đinh Lạc, Di Linh) là người truyền dạy cho nhiều thế hệ trẻ, từ đây, niềm vui càng lan tỏa hơn khi ý thức tự giữ gìn văn hóa công chiêng của đồng bào vẫn hoài mong tiếp nối.

Thế hệ trẻ học đánh công chiêng.
Ảnh: H.Y

HOÀNG YÊN

Người truyền lửa

Hàng tuần, cứ đều đặn vào các chiều thứ năm, thứ sáu, tiếng công chiêng lại vang lên tại hội trường thôn Djoe - đó là những lớp học của già K'Tiểu, một nghệ nhân công chiêng đang truyền dạy cho các thế hệ người dân ở thôn.

Từ khi còn nhỏ, già K'Tiểu đã có niềm đam mê với những nhạc cụ truyền thống của người dân tộc mình. Trong làng, mỗi khi có lễ hội, lễ cúng... với những âm thanh ngân vang của tiếng công, tiếng chiêng, người ta lại thấy ông. Những bài diễn tấu thay cho lời ru của mẹ đã gắn liền và lớn lên cùng tuổi thơ ông theo năm tháng. Già K'Tiểu nhớ lại: "Ngày trước thấy ông bà già đánh chiêng trong các lễ hội của buôn làng, tôi cố gắng chăm chú học theo. Khi nghe ở buôn làng nào có lễ hội dù xa mấy mình cũng tìm đến, chỉ để nghe và nhìn người ta đánh. Chính niềm đam mê ấy giúp tôi dần dần chinh phục và sử dụng thành thạo tất cả nhạc cụ trong dàn công chiêng của người dân tộc mình".

Lớn lên, âm thanh công chiêng trở thành một phần không thể thiếu trong ông. Không cần phải đến khi hỗ trợ tổ chức mở lớp, bản thân ông đã truyền dạy cho con cháu trong làng từ lâu. Ông bắt đầu truyền dạy cho những người trong làng, những lớp thế hệ ở 2 thôn Djoe và Ka Kuil của Đinh Lạc đam mê với công chiêng. Chính ông đứng ra thành lập các đội công chiêng của 2 thôn, mỗi thôn có 3 đội từ người cao tuổi, trung niên và lớp trẻ, mỗi đội có từ 6-8 thành viên. Theo già K'Tiểu thì một khóa học không chỉ tính thời gian mà còn tính theo bài học, cứ dạy cho đến khi nào học viên đánh được 7 bài cơ bản phục vụ các lễ hội... Đã mấy chục năm, ngoài những buổi lên nương rẫy, già K'Tiểu lại đều đặn lên lớp dạy công chiêng như thế cho những người có đam mê trong làng. Già

K'Tiểu cho biết: "Đánh công chiêng đòi hỏi rất cao ở tính tập thể, cộng đồng dù bất kỳ bản nhạc nào những người đánh cũng phải phối kết hợp với nhau. Mỗi người vừa phải hoàn thành nhiệm vụ của mình đúng lúc, vừa phải lắng nghe và kết hợp với những người khác, cái khó ở chỗ đó".

Vào những dịp lễ hội lớn trong huyện và tỉnh, già K'Tiểu cùng các thành viên trong đội công chiêng đại diện cho huyện đi biểu diễn và đã giành nhiều giải thưởng về cho xã, huyện.

Cung bậc công chiêng

Già K'Tiểu cho biết, thời gian đầu dạy mọi người đánh công, chiêng rất vất vả, nhưng với trách nhiệm của thế hệ đi trước trong việc bảo tồn và phát huy truyền thống dân tộc nên ông luôn cố gắng khắc phục khó khăn để duy trì những đội công chiêng. Đường như âm thanh của tiếng công chiêng đã ăn sâu vào máu của người K'Ho nên các thành viên trong đội công chiêng tiếp thu rất nhanh, chỉ một thời gian ngắn là có thể nắm được những kiến thức cơ bản về công chiêng.

Già K'Tiểu tâm sự: Bảo tồn văn hóa công chiêng là điều những người già như mình mong muốn. Vì vậy, không trông chờ vào sự hỗ trợ của Nhà nước, mình đã tổ chức truyền dạy cho con cháu từ lâu. Mình và nhiều nghệ nhân trong làng đã lớn tuổi rồi nên rất cần có người đam mê công chiêng để truyền dạy lại văn hóa của dân tộc mình, để thế hệ này truyền dạy cho thế hệ kia, cho công chiêng được ngân vang mãi...

Anh K'Tinh thôn Djoe, người hăng say những điệu dạy công chiêng của già K'Tiểu chia sẻ, để cho những chiếc công chiêng hòa âm vào nhau thì đòi hỏi người chơi không mất tập trung trong lúc diễn tấu, lắng nghe để vào đúng nhịp. Học đánh công chiêng rất khó, nên đòi hỏi người chơi phải có niềm đam mê thật sự. Cung bậc công

chiêng cũng giống như những cung bậc cảm xúc, lúc trầm, lúc bổng, có điệu vui, điệu buồn... Nhờ già K'Tiểu đã truyền lửa đam mê cho chúng tôi nên những người con của núi rừng mới biết đánh công chiêng và mình càng có trách nhiệm hơn trong việc giữ gìn bản sắc văn hóa của người dân tộc núi rừng Nam Tây Nguyên.

Anh Trương Quốc Phương - Phó Chủ tịch UBND xã Đinh Lạc cho biết: Xã rất quan tâm đến việc truyền dạy công chiêng tại các thôn, làng không chỉ cho thế hệ trẻ mà cho tất cả bà con trong làng, từ già tới trẻ đều khuyến khích tham gia. Trong các lễ hội của làng thì phải tổ chức đánh công chiêng, truyền dạy lại cho con cháu. Khuyến khích các nghệ nhân trong làng truyền dạy lại cho con cháu để giữ gìn, bảo tồn bản sắc văn hóa dân tộc, nếu không sau này sẽ bị mất đi. Phòng Văn hóa và Thông tin huyện Di Linh tổ chức lễ khai giảng lớp truyền dạy công chiêng dân tộc gốc Tây Nguyên cho 24 học viên là người đồng bào dân tộc thiểu số của 2 xã Bảo Thuận và Đinh Lạc. Trong thời gian 20 ngày, các học viên sẽ được 4 nghệ nhân là các già làng có kinh nghiệm, am hiểu sâu sắc về công chiêng và diễn tấu công chiêng Tây Nguyên truyền dạy cách diễn tấu công chiêng và các bài hát thường dùng trong dịp lễ hội, mừng lúa mới, mừng đón khách... của dân tộc mình. Thông qua việc mở lớp truyền dạy công chiêng là hoạt động thiết thực, góp phần vào việc bảo vệ, phát huy giá trị không gian văn hóa công chiêng Tây Nguyên ở huyện Di Linh; đồng thời, qua đó tuyên truyền nâng cao ý thức, bảo vệ bản sắc văn hóa tốt đẹp của dân tộc cho thế hệ trẻ.

Theo từng nhịp công, chiêng của các thế hệ giờ đây không chỉ là ánh mắt triu mến dõi theo mà còn là niềm tự hào của các bậc nghệ nhân với mong ước để âm thanh công chiêng mãi vang xa đến tận mai sau.

Truyện ngắn: NGUYỄN CÔNG ĐỨC

Cơn mưa rào tầm tã như trút nước, tiếng sấm, tiếng chớp đùng đùng vang dậy cả bầu trời u ám. Tôi nắm chặt lấy dây xích con chó Mực "tội nghiệp nó, trời mưa rét thế này mà không được về nhà". Đi một quãng, bỗng nhiên có tiếng "xuyt" - dường như tôi vừa va vào ai thì phải? Tôi ngã xuống đất, lấp bắp trên môi... - Tôi... xin lỗi, tôi không cố ý đâu.

Môm xin lỗi tay tôi lần sờ tìm cặp kính... Nhưng ngạc nhiên thay dường như có ai đó đỡ tôi dậy, đặt vào tay tôi chiếc kính mắt.

- Kính của cậu đây.
- Cám ơn... Cám ơn cậu! - Tôi gật đầu cám ơn rồi rít, đây ngại gì. Con Mực nó cũng chạy vào lòng tôi, tôi vuốt ve nó, người nó ướt sũng.

- Trời đang mưa to, mình đưa cậu ra lái xe kia trú mưa nhé.

- Ừm!

- Tôi gật đầu, rồi cậu ấy dắt tôi đi. Tiếng mưa vẫn rơi như trút đổ xuống mái tôn, hai bàn tay tôi đan vào nhau, hàm răng đập từng nhịp vì mưa rét.

- Trời mưa gì mà to vậy?
Không biết bao giờ mới tạnh? Tôi than trách...

- Tí nữa tạnh ngay ấy mà.

- Ừ - Tôi gật đầu - À bạn là ai?

- Mình là Dũng, nhà ở bên kia cái hồ này. Tay Dũng bá lên vai tôi: - Thế còn cậu?

- Mình là Toàn, nhà mình ở đằng kia - Tôi chỉ tay bừa về phía trước.

Tay tôi lau những giọt nước mưa trong mắt kính. Bỗng Dũng hỏi:

- Hình như mắt cậu làm sao thì phải?

- Ừ... sinh ra mình đã không nhìn thấy ánh sáng mặt trời rồi.

Vì thế mình vẫn không thể đi học.

- Sao không đi chữa đi?

- Ba mẹ mình đi khắp các viện lớn bé rồi, mình bị hỏng đôi giác mạc và sẽ mãi mãi không nhìn thấy ánh sáng...
- Mưa ngớt rồi ta về thôi.

Dùng võ vai tôi rồi đưa tôi về tận nhà theo hướng mà con Mực chạy.

Kể từ đó trở đi chúng tôi là hai người bạn thân của nhau, Dũng dạy tôi học chữ nổi, những chữ cái a, b, c đầu tiên mà tôi được biết, tôi bắt đầu biết đọc, biết viết, biết làm tính. Dũng chơi ghita rất hay, cậu còn dạy chuyên tay cho tôi cách gảy những thanh âm bập bùng, tình tang. Nghe có vẻ rất thô và dở, nhưng đó là những nốt nhạc, những phím đàn đầu tiên của tôi. Tình bạn giữa hai chúng tôi ngày càng gắn bó tâm giao tựa như Bá Nha và Tử Kỳ vậy. Từ ngày làm bạn với Dũng, tôi thấy cuộc sống này thêm thi vị hơn, có nhiều tiếng cười và niềm vui. Sự tự ti và mặc cảm về bản thân cũng được vơi bớt đi, nhưng đôi lúc tôi cũng than trách về thân phận của mình. Giá như ông trời sinh ra cho tôi đôi mắt thì có lẽ cuộc sống này đẹp biết bao... Những lúc bi quan buồn chán như vậy Dũng luôn ở bên tôi, vỗ về an ủi và kể đủ thứ chuyện trên đời.

Mấy lần đến nhà Dũng chơi, mấy người hàng xóm cho biết Dũng có hoàn cảnh rất đặc biệt. Bố cậu ấy mất do tai nạn lao động khi cậu lên 8, mẹ bán cháo đầu phố, hai đứa em gái phải bỏ học cho Dũng đi học... Ngoài những giờ học trên lớp, Dũng còn đi đánh giấy, bán vé số để kiếm tiền trang trải cuộc sống, giúp mẹ kiếm tiền nuôi gia đình.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, cũng được bốn năm rồi, tình bạn giữa tôi và Dũng vẫn gắn bó sâu sắc như vậy... Gia đình Dũng thì càng ngày càng khó khăn, tốn kém trăm đường, chỉ dựa vào những đồng tiền kiếm được từ quán cháo, tiền từ Dũng kiếm cũng chẳng đủ cho bốn miệng ăn qua ngày. Rồi những tối Dũng không sang nhà dạy tôi học nữa, hỏi thì Dũng bảo đi học thêm còn thi chuyên cấp. Tôi thấy Dũng có biểu hiện rất lạ, ho nhiều lắm và hay khạc nhổ.

- Mày làm sao vậy?

- Có sao đâu... Chỉ là dị ứng với thay đổi thời tiết thôi mà.

Cứ mỗi khi ăn cơm tôi lại nghe

THEO DÒNG SỰ KIỆN

Festival Di sản

Festival Di sản Quảng Nam diễn ra từ ngày 7 đến 14/6, tại tỉnh Quảng Nam. Điểm nhấn của "Festival Di sản Quảng Nam" lần thứ VI năm 2017 là quảng bá di sản biển đảo, nhằm thu hút khách đến với du lịch biển của tỉnh Quảng Nam.

Theo thông tin chính thức từ Sở Thông tin và Truyền thông tỉnh Quảng Nam, có 22 sự kiện tại "Festival Di sản Quảng Nam" năm 2017 tại TP Tam Kỳ, Hội An và một số huyện, thị trên địa bàn. Điểm hình có Hội thi "Hợp xướng quốc tế" với sự tham gia của 32 đoàn hợp xướng, trong đó có 24 đoàn quốc tế với 1.500 nghệ sĩ đến từ 15 quốc gia và vùng lãnh thổ; "Festival điều quốc tế" với sự tham gia của 200 nghệ nhân,

trong đó có 28 nghệ nhân từ 12 quốc gia; "Festival tư lự, thổ cẩm Việt Nam và thế giới"; Giải "Lướt ván buồm vô địch thế giới" và giải "Đua thuyền buồm Việt Nam mở rộng"; Liên hoan "Âm thực quốc tế"; Triển lãm "Di sản văn hóa biển, đảo Việt Nam; Liên hoan Hồ hát Bài chòi các tỉnh miền Trung và trình diễn các di sản văn hóa phi vật thể được UNESCO vinh danh với sự tham gia của 19 tỉnh, thành; Festival thuyền Kayak các câu lạc bộ toàn quốc mở rộng; trưng bày "Chuỗi di sản văn hóa tháp Chăm các tỉnh miền Trung" và chương trình nghệ thuật "Huỳnh thoại Apsara"...

Theo ông Đinh Hải, Giám đốc Sở VH-TT&DL Quảng Nam, điểm nhấn của "Festival Di sản Quảng

Tiếng đàn không đang dở

thấy Dũng lạch cách cái gì đó dưới bếp.

- Mẹ ơi! Dũng làm gì đấy mẹ?

- Thấy nó vác cái bao tải định đi đâu đấy.

Rồi nửa đêm cậu ấy về, vì quá khuya tôi chẳng buồn hỏi thêm gì nữa... Đến sáng lại nghe nó ho như ông cụ, ho đến rít cả cổ họng, tôi vô cùng bất an, quá lo lắng tôi gắt:

- Này! Mày dạo này làm sao đấy hả? Cứ thế này thì...

- Không sao... Dự ứng thời tiết thôi mà - Dũng cộc lốc đầy bình thân.

- Thế cứ để mãi như thế này à?

Đi khám xem sao?

- Đi khám làm gì cho tốn kém!

- Thế cứ để bệnh tình kéo dài mãi à? Mày không lo cho mày thì ai lo?

Dũng im lặng chẳng nói gì nữa, tôi tiếp:

- Còn mẹ còn em mày nữa, mày có ra sao thì ai lo chuyện nhà...

Mai cứ đi khám xem sao?

- Ừ đi thì đi...

Khuyên mãi nói mãi rồi Dũng mới đi khám. Lúc về, tôi mới gắng hỏi:

- Bác sĩ họ nói gì, có sao không?

Tôi chẳng nhìn thấy tờ bệnh án, đơn thuốc...

- Có sao đâu... uống vài viên thuốc là xong.

Nghe cậu ấy nói vậy tôi cũng yên lòng, nghĩ sẽ chẳng có sự gì xảy ra... nhưng bệnh tình của Dũng chẳng thuyên giảm mà còn nặng hơn. Những cơn co giật, mẹ kể với tôi đã có lúc nhìn Dũng ho ra máu. Dũng biếng ăn hẳn đi và cứ tới đến lại đi đâu đó.

- Bác có biết Dũng đi đâu không?

- Tôi hỏi mẹ cậu ấy

- Bác không biết, thấy nó bảo đi sang nhà bạn.

- Mà dạo này cậu ấy làm sao vậy bác?

- Bác cũng lo lắm chẳng biết nó làm sao? Cả đêm nó ho bác cũng mất ngủ với nó, xót hết cả

Minh họa: Thanh Toàn

gan cả ruột...

Rồi cái gì đến cũng đến, Dũng ho ra máu nhiều, cậu ấy phải nhập viện, trong tình trạng cấp bách nguy kịch. Suốt cả tuần, mẹ Dũng ở viện chăm lo cho cậu ấy, tôi cũng đến thăm vài lần, Dũng vẫn hôn mê bất tỉnh. Tôi thấy mình vô dụng chẳng giúp ích gì cho cậu ấy, ruột gan tôi như lửa đốt vậy. Ngày thứ bảy mẹ tôi nhận được cuộc điện thoại, bà vô cùng hốt hoảng.

- Làm sao vậy mẹ?

- Mày ở nhà, mẹ ra viện với thằng Dũng.

- Mẹ cho con đi với.

- Mày đi làm sao được?

Mẹ tôi gắt, tôi như van xin cầu khẩn:

- Mẹ cho con đi, nào mẹ!

- Thế thì nhanh lên.

Hai mẹ con tôi tới viện... mẹ

tôi hỏi mẹ Dũng:

- Đâu rồi có sao không?

- Cháu vào trong phòng mổ rồi.

Mẹ Dũng nói trong tiếng nấc nghẹn ngào, một bác sĩ ra bảo:

- Bây giờ gia đình phải bình tĩnh... Cậu ấy bị một chất độc hóa học ám vào phổi, làm hư hỏng các tế bào, cơ hội sống còn rất thấp.

- Còn cách nào không bác sĩ?

- Hiện giờ chúng tôi đang tiến hành phẫu thuật...

- Vâng... trăm sự nhờ bác sĩ.

- Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức.

Ông bác sĩ đi vào trong, tôi dựa đầu vào thành tường, hai bàn tay đan vào nhau, mẹ Dũng vẫn nức nở gục xuống đất.

- Sẽ không sao đâu.

Mẹ tôi an ủi, những giờ phút ngồi ở phòng chờ, như đang ngồi trên đồng lửa vậy, mong sẽ chẳng có chuyện gì xảy ra... Hai giờ đồng hồ sau, một bác sĩ đi ra.

- Chúng tôi thật lòng xin lỗi chị và gia đình.

- Bác sĩ nói gì vậy?

- Chúng tôi đã cố gắng hết sức... nhưng thật lòng xin lỗi chị và gia đình.

Sự buồn bã ấy như sét đánh ngang tai, đôi chân tôi gục

xuống đầy đau khổ, tôi không dám tin vào tai mình nữa. Phòng mổ mở ra, một chiếc xe cáng được đẩy ra.

- Chị... chị làm sao vậy?

Mẹ tôi hoảng hốt kêu lên, hình như mẹ Dũng ngất thì phải. Tôi khua tay lần sờ đến chiếc cáng Dũng nằm. Bàn tay cậu ấy lạnh ngắt.

- Dũng ơi... Dũng tỉnh lại đi.

Những tiếng nói vô vọng, những tiếng khóc thút thít của mọi người xung quanh. Một cô y tá đến chỗ mẹ Dũng:

- Trước khi vào phòng mổ Dũng có đưa cho em mảnh giấy này và gửi cho chị. Có lẽ là tâm nguyện cuối cùng của Dũng. Tôi chẳng thể biết được nội dung trong mảnh giấy đó là gì?

Sự bàng hoàng đang bao trùm lên khắp người tôi.

- Chiều nay... con... sẽ được ghép giác mạc! - Mẹ tôi ngen ngào mãi mới thốt nên lời.

- Ai hiến cho con hả mẹ?

- Dũng... con ạ.

Nghe vậy, trong tôi đan xen sự vui mừng và vô cùng cảm kích trước tâm nguyện cao đẹp của bạn. Dũng đã cho tôi điều ao ước lớn lao, đó là ánh sáng, là mặt trời của đời tôi.

Ngay chiều đó ca ghép giác mạc thành công, Dũng được đưa xuống nhà tang lễ bệnh viện. Tôi chẳng thể đến đám tang được vì ca phẫu thuật không cho phép... Một tuần sau tôi đã có thể nhìn thấy ánh sáng, nhưng điều đó chẳng có gì là vui vẻ cả. Tôi còn nợ Dũng nhiều lắm, nợ đôi mắt, nợ cả tâm lòng, nợ cả một cuộc đời... Tôi tìm đến nhà Dũng, quán cháo mẹ Dũng nấu ở đầu phố, thấy tôi bà ngừng công việc dẫn tôi vào nhà. Ngôi nhà cấp 4 chật hẹp, giữa phố thị, trong nhà chẳng có thứ gì đáng giá. Tôi thấp nén nhang trên bàn thờ Dũng ở. Hai hàng nước mắt lặng lẽ lăn trên má, tôi thấy đôi môi mẫn chất. Trên bàn thờ, di ảnh Dũng cười thật tươi như truyền cho mọi người niềm tin và hi vọng. Tôi bước vào căn phòng Dũng ở, căn phòng vắng lặng, giá sách cũ ngấn nắp, cây ghita dựng góc nhà... Tôi tiến đến chiếc giường con, thì thấy tờ bệnh án thò ra dưới gối, tôi giờ ra xem: "tình trạng phổi đang rất nguy kịch, ống thở bị nghẽn...". Đọc những dòng chữ ngoằn ngoèo của bác sĩ, tôi cố nén tiếng khóc chỉ chực bật ra. Có lẽ Dũng đã giấu, ca phẫu thuật quá tốn kém. Mẹ Dũng bước vào căn phòng, đôi mắt bác sung lên và không thể khóc thêm được nữa, bác ngồi xuống giường, tức tưởi:

- Tại bác không có tiền chu cấp ăn học cho nó, để nó phải đi nhặt các mảnh nhựa vỏ chai ở nhà máy xí nghiệp, chất thải độc hại đã cướp mất nó rồi!

Hôm sau tôi mang trên vai cây ghita, tay cầm một bó hoa trắng và nắm hương... Đến mộ Dũng, tôi đặt bó hoa và cây đàn lên mộ, thấp nhang cho bạn... Quỳ xuống, tôi thầm thì: Dũng ơi, bạn cho tôi tình bạn cao cả và đẹp để biết bao! Minh hứa sẽ cố gắng luyện tập để tiếng đàn thánh thót, ngân nga của Dũng còn vang mãi.

Quảng Nam - quảng bá di sản biển đảo

Trong dịp tổ chức Festival Di sản Quảng Nam, du khách sẽ được miễn phí tham quan nhiều điểm du lịch hấp dẫn tại Quảng Nam như đô thị cổ Hội An, Khu di tích và du lịch Mỹ Sơn.

Nam" lần thứ VI năm 2017 là quảng bá di sản biển đảo nhằm thu hút khách đến với du lịch biển của

tỉnh. Do đó, khai mạc festival diễn ra tối ngày 9/6 tại bãi biển Tam Thanh (thành phố Tam Kỳ, Quảng

Nam) với chủ đề "Tam Thanh - Cảm xúc mùa hè". Cùng với du lịch nghỉ dưỡng, tắm biển, ban tổ chức giới thiệu du khách tới làng nghệ thuật cộng đồng Tam Thanh.

"Khác với du lịch biển của những vùng miền khác, du lịch biển Quảng Nam vẫn chú trọng giữ lại những nét văn hóa đặc sắc đậm chất Quảng. Đó là làng Bích họa Tam Thanh với những hình vẽ bay bổng mà cũng rất mực gần gũi về cuộc sống lao động của người dân vùng biển. Xã Tam Thanh vừa qua đã trở thành một hiện tượng, được nhiều du khách biết đến bởi làng Bích họa độc đáo. Đây là kết quả của dự án giao lưu mỹ thuật cộng đồng Hàn Quốc - Việt Nam thực hiện. Thành công của làng Bích họa Tam Thanh đã thu hút

lượng du khách từ đầu năm đến nay tăng vọt. Trong thời gian sắp tới, tỉnh Quảng Nam sẽ phát triển du lịch biển bằng cách nhấn mạnh vào những điểm riêng hấp dẫn này", ông Hải cho biết.

Hiện, tỉnh Quảng Nam tiếp tục triển khai dự án "Con đường thuyền thúng nghệ thuật" nhằm phát triển hơn nữa du lịch cộng đồng tại xã Tam Thanh. Về đẹp phong cảnh, con người làng biển được khắc họa sinh động trên "Con đường thuyền thúng nghệ thuật" và dự kiến sẽ lập kỷ lục Guinness Việt Nam. Triển khai dự án là các họa sĩ nổi tiếng của Hội Mỹ thuật Việt Nam và Chi hội Mỹ thuật Quảng Nam. Trong dịp Festival Di sản Quảng Nam lần thứ VI, làng Nghệ thuật cộng đồng

Tam Thanh khởi đầu từ làng Bích họa và sẽ tiếp tục phát triển với con đường Thuyền thúng sẽ là điểm nhấn thu hút du khách, đây là nét độc đáo riêng không phải nơi nào cũng có. Năm nay chương trình thường niên "Tam Thanh cảm xúc mùa hè" đã được kết hợp tổ chức đồng thời với khai mạc Festival Di sản Quảng Nam, nhằm nâng cao hơn nữa hiệu quả công tác quảng bá, giới thiệu hình ảnh đến du khách gần xa. Qua đó, không chỉ mở ra cơ hội cho Tam Thanh mà còn cho nhiều bãi biển khác trên địa bàn, hướng đến xây dựng một thương hiệu du lịch biển chung toàn tỉnh như một trong những mục tiêu của festival lần này, đó là du lịch hướng về biển đảo.

KỶ NIỆM 92 NĂM NGÀY BÁO CHÍ CÁCH MẠNG VIỆT NAM (21/6/1925-21/6/2017)

Đảm bảo tính tư tưởng, tính chân thật, tính nhân dân, tính chiến đấu và tính đa dạng của các hoạt động báo chí

Báo chí - một bộ phận cấu thành quan trọng trong công tác tư tưởng của Đảng, là vũ khí sắc bén trong công cuộc đấu tranh giành độc lập dân tộc, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Nhằm giáo dục lòng yêu nước, tinh thần đoàn kết dân tộc, lý tưởng cộng sản chủ nghĩa, vạch mặt bọn thực dân và phong kiến phản động, nêu bật yêu cầu cấp thiết phải thành lập chính đảng cộng sản ở Việt Nam - Khi hoạt động tại Quảng Châu, Trung Quốc, lãnh tụ Nguyễn Ái Quốc đã sáng lập Báo Thanh Niên và phát hành số đầu tiên vào ngày 21/6/1925. Trải 92 năm qua, báo chí cách mạng Việt Nam là một bộ phận không thể tách rời và đồng hành, phục vụ cách mạng, dân tộc. Trong sự nghiệp hơn 30 năm đổi mới đất nước, hội nhập sâu rộng vào đời sống quốc tế hiện nay, báo chí cách mạng Việt Nam càng thể hiện rõ nét vai trò, chức năng định hướng, soi đường như lãnh tụ giai cấp vô sản V.I. Lênin từng dạy: "tờ báo không phải chỉ là người tuyên truyền tập thể và cổ vũ tập thể, mà còn là người tổ chức tập thể".

NGUYỄN THANH ĐẠM

Cán bộ báo chí cũng là chiến sĩ cách mạng

Để rèn chất cách mạng của nền báo chí Việt nam, trong bất kỳ hoàn cảnh nào, Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng đặc biệt quan tâm đến yếu tố con người, đến công tác đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ những người làm báo. Tại Đại hội lần thứ II Hội Nhà báo Việt Nam (4/1959), Người dạy: "Nhiệm vụ của người làm báo là quan trọng và vẻ vang. Muốn hoàn thành tốt nhiệm vụ ấy thì phải cố gắng học tập chính trị, nâng cao tư tưởng, đứng vững trên lập trường của giai cấp vô sản; phải nâng cao trình độ văn hóa, phải đi sâu vào nghiệp vụ của mình". Huấn thị tại Đại hội III Hội Nhà báo Việt Nam (9/1962), Bác khẳng định: "Cán bộ báo chí cũng là chiến sĩ cách mạng. Cây bút, trang giấy, là vũ khí sắc bén của họ".

Nhận thức sâu sắc vấn đề này, Đảng ta luôn chăm lo, tạo điều kiện cho sự nghiệp báo chí nước nhà trưởng thành, nhất là trong quá trình đất nước đổi mới, hội nhập. Tháng 10/1997, Bộ Chính trị (khóa VIII) ra Chỉ thị số 22-CT/TW "Tiếp tục đổi mới và tăng cường sự lãnh đạo, quản lý công tác báo chí, xuất bản". Chỉ thị nêu rõ: "Người hoạt động báo chí, xuất bản phải theo định hướng của Đảng và pháp luật của Nhà nước, có bản lĩnh chính trị vững vàng, tinh chiến đấu cao, phẩm chất đạo đức trong sáng, kiến thức sâu rộng, trình độ nghiệp vụ và ngoại ngữ ngày càng một nâng cao, luôn gắn bó với thực tiễn đất nước". Đáp ứng yêu cầu "nâng cao chất lượng và hiệu quả công tác tuyên truyền - cổ động, báo chí - xuất bản, văn hóa - văn nghệ, thông tin đối ngoại", ngày 1/12/2004, Bộ Chính trị ra Thông báo kết luận số 162-TB/TW nêu rõ: "Quan tâm hơn nữa việc đào tạo, bồi dưỡng nâng cao trình độ đội ngũ các nhà báo về nhận thức chính trị và chuyên môn nghiệp vụ, đạo đức nghề nghiệp, trách nhiệm xã hội và nghĩa vụ công dân". Tiếp đó, Hội nghị lần thứ 5 BCHTW Đảng khóa X (7/2007) đã ra Nghị quyết "Về công tác tư tưởng, lý luận, báo chí trước yêu cầu mới".

Hội viên Hội Nhà báo tỉnh Lâm Đồng tham gia Liên hoan Tiếng hát Người làm báo khu vực Tây Nguyên lần thứ VI. Ảnh: Việt Quỳnh

Tiếp tục nâng cao chất lượng tư tưởng, văn hóa, mở rộng đối tượng độc giả

Đến nay, hệ thống báo chí Việt Nam phát triển với quy mô lớn từ Trung ương đến các địa phương. Cả nước hiện có 861 cơ quan báo chí in; 150 báo, tạp chí điện tử; 258 trang thông tin điện tử tổng hợp của các cơ quan báo chí; 67 đài PTTH (3 đài quốc gia, 64 đài địa phương); 183 kênh chương trình PTTH quảng bá, 75 kênh chương trình truyền hình trả tiền. Đội ngũ nhà báo cũng đã phát triển hùng hậu. Cả nước có gần 40 nghìn người làm việc trong các cơ quan báo chí. Trong đó có gần 24.000 hội viên Hội Nhà báo Việt Nam, 18.380 người được cấp thẻ nhà báo...

Đánh giá vai trò của báo chí, Đại hội XII của Đảng ghi nhận: "Truyền thông đại chúng phát triển nhanh cả về loại hình, quy mô, lực lượng, phương tiện kỹ thuật và ảnh hưởng xã hội". Đồng thời, cũng thẳng thắn chỉ ra "Một số cơ quan truyền thông có biểu hiện thương mại hóa, xa rời tôn chỉ mục đích, chưa làm tốt chức năng định hướng dư luận và xây dựng con người". Từ đó, Đảng yêu cầu "Các cơ quan truyền thông phải thực hiện đúng tôn chỉ, mục đích, đối tượng phục vụ, nâng cao tính tư tưởng, nhân văn và khoa học, đề cao trách nhiệm xã hội, nghĩa vụ công dân, góp phần xây dựng văn hóa và con người Việt Nam... Chú trọng công tác quản lý các loại hình thông tin trên Internet để định hướng tư tưởng và thẩm mỹ cho nhân dân,

nhất cho là thanh niên, thiếu niên".

Nâng cao vị thế, chất lượng và hiệu quả hoạt động báo chí thời toàn cầu bước vào cuộc Cách mạng công nghiệp lần thứ 4, thiết nghĩ, báo chí Việt Nam nói chung và hệ thống báo chí Lâm Đồng nói riêng cần tiếp tục bám sát và thực hiện tốt những nội dung cơ bản vẫn còn nguyên giá trị và tính thời sự của Nghị quyết Trung ương 5 (khóa X) đã xác định. Đó là: Báo chí là tiếng nói của Đảng, Nhà nước, là tổ chức chính trị - xã hội và là diễn đàn của nhân dân, đặt dưới sự lãnh đạo trực tiếp của Đảng, sự quản lý của Nhà nước và hoạt động trong khuôn khổ pháp luật; phải đảm bảo tính tư tưởng, tính chân thật, tính nhân dân, tính chiến đấu và tính đa dạng của các hoạt động báo chí. Đồng thời, phải nắm vững, tuyên truyền sâu rộng, kịp thời, có hiệu quả đường lối, chủ trương của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước, bám sát nhiệm vụ công tác tư tưởng, tích cực tuyên truyền, cổ vũ thành tựu công cuộc đổi mới. Coi trọng đúng mức việc phát hiện, biểu dương các nhân tố mới, điển hình tiên tiến. Tích cực đấu tranh, góp phần ngăn chặn và từng bước đẩy lùi tham nhũng, lãng phí, quan liêu, các tiêu cực và tệ nạn xã hội. Phấn đấu có hiệu quả những thông tin, quan điểm sai trái, phản động, thù địch, bảo vệ vững chắc trận địa tư tưởng của Đảng. Tiếp tục phát huy tiềm lực và ưu điểm, khắc phục các yếu kém, khuyết điểm, nâng cao chất lượng tư tưởng, văn hóa, mở rộng đối tượng độc giả, vươn lên hiện đại về mô hình tổ chức hoạt động, về cơ sở vật chất, kỹ

thuật và công nghệ.

Cùng với sự trưởng thành của nền báo chí cách mạng nước nhà, 42 năm qua, báo chí Lâm Đồng từng bước nỗ lực vươn lên, góp phần tích cực vào công cuộc giữ vững an ninh chính trị, phát triển kinh tế - xã hội, nâng cao dân trí và thực sự là nhịp cầu giữa Đảng với nhân dân tinh nhà. Từ xuất bản 10 ngày 1 số với lượng phát hành chỉ 1.000 tờ, nay báo Lâm Đồng tăng lên 5 số/tuần với tира ra trên 7.000 tờ/kỳ, có bản tin Dân tộc - Miền núi, trang thông tin điện tử (trên 10.000 lượt truy cập/ngày) và đang chuẩn bị điều kiện để ra nhật báo, ra báo điện tử, xuất bản trang tiếng Anh đối ngoại trên Lâm Đồng online. Đài PT-TH Lâm Đồng tăng thời lượng phát sóng; phong phú và đa dạng các chuyên trang, chuyên mục; có bản tin PT-TH tiếng K'Ho và Chu ru; phủ sóng gần 100% địa bàn tỉnh... Tạp chí Langbian (Hội VH-NT tỉnh) xuất bản ổn định 1 kỳ/tháng... với hình thức và nội dung ngày càng được cải tiến, nâng cao chất lượng. Ngoài ra, trên địa bàn Lâm Đồng còn có gần chục bản tin của các sở, ngành và sự "đứng chân" của các văn phòng đại diện, văn phòng thường trú của các báo Trung ương, bộ, ngành và địa phương bạn... Cùng với mở rộng và nâng cao chất lượng quy mô hoạt động, các cơ quan báo chí Lâm Đồng cũng hết sức chú trọng vấn đề đào tạo nguồn nhân lực đáp ứng yêu cầu "vừa hồng vừa chuyên", "tâm sáng, lòng trong"... Tuy đạt nhiều thành quả nhưng nhìn chung so với một số tỉnh, thành trong khu vực, trong nước, "thế và lực" của báo chí Lâm Đồng cần được quan tâm tăng cường đầu tư nguồn lực hơn nữa. Đặc biệt là công tác đào tạo, bồi dưỡng và khẳng định thương hiệu các "cây bút" trong từng lĩnh vực, phát huy tâm - tài của những người làm báo ngang tầm yêu cầu nhiệm vụ chính trị. Trong thời hội nhập, bùng nổ thông tin, cùng với không né tránh đấu tranh chống tiêu cực trên các lĩnh vực của đời sống xã hội, báo chí Lâm Đồng cũng tăng cường nâng cao sức chiến đấu, phản bác và đấu tranh có hiệu quả với những luận điệu, quan điểm sai trái, thù địch, chống phá mục tiêu độc lập dân tộc gắn liền với chủ nghĩa xã hội mà dân tộc ta đã sáng suốt lựa chọn.

"Áo lụa truyền thống"

HỒ ĐĂNG THANH NGỌC

Mỗi quốc gia trên thế giới đều có trang phục truyền thống của riêng mình, bỏ qua tính thực dụng của đời sống, trang phục lại là một tác phẩm thẩm mỹ ẩn chứa tinh hoa văn hóa độc đáo của mỗi đất nước. Nhìn cái cách mà du khách nước ngoài ngần ngại trước cô gái Việt Nam mảnh mai trong chiếc áo dài thướt tha, chúng ta hiểu áo dài Việt Nam đã tồn tại đẹp vóc dáng con người Việt Nam như thế nào, đó cũng là một trong những giá trị của chiếc áo dài. Trong chiều dài lịch sử dựng nước và giữ nước, bị hàng ngàn năm đô hộ, chịu ảnh hưởng nhiều nền văn hóa ngoại lai, nhưng người Việt vẫn giữ được văn hóa của dân tộc mình, trong đó có áo dài. Áo dài theo nghĩa này, lại là biểu tượng quá đẹp cho tinh thần bất khuất của dân tộc.

Ở Việt Nam, áo dài là trang phục dành cho mọi lứa tuổi, cho mọi giới, trải dài hàng trăm năm với nhiều biến thể khác nhau, song đều có cái biến thể nào đi nữa, áo dài vẫn luôn mang trong mình nó sự kết hợp tinh tế giữa truyền thống và hiện đại. Từ lúc nào đó, áo dài ngự trị trong mắt người Việt, trong tâm hồn người Việt, và an nhiên đi vào thi ca như những bài ca đầy tự hào và hạnh phúc.

Từ hơn tám mươi năm trước, áo dài đã bay phất phơ trong những trang thơ, gần như trong tất cả không gian và thời gian, tăng nức xúc cảm thi ca của các nhà thơ đều thấp thoáng tà áo dài tha thướt.

HỒ SƠ - TƯ LIỆU

Đối với những người làm báo và nền đất nước Việt Nam mãi mãi vẫn còn

PHAN QUANG

(Nguyên Chủ tịch Hội Nhà báo Việt Nam, nguyên Tổng Giám đốc Đài TNVN)

Tháng 6/2016, Đại hội lần thứ 26 của Liên đoàn Báo chí quốc tế IFJ họp tại thành phố Angers, Pháp. Được sự ủy nhiệm của ông Suleiman Al-Qudah, Chủ tịch đương nhiệm và ông Manuel Tomé, Chủ tịch danh dự Tổ chức quốc tế các nhà báo OIJ được bầu tại Đại hội cuối cùng của OIJ họp tại Amman thủ đô nước Jordan năm 1995, Giáo sư Kaarle Nordenstreng, cựu Chủ tịch OIJ từ năm 1976 đến năm 1990, đọc thông điệp của Ban lãnh đạo OIJ gửi Đại hội IFJ. Thông điệp viết: "... Ngày nay IFJ là tổ chức quốc tế mang tính toàn cầu của báo chí thế giới... Tiên tri lịch sử đã dẫn tới sự kết thúc hoạt động của OIJ. Chúng tôi hân hạnh chuyển giao cho IFJ di sản của FIJ trước Chiến tranh thế giới thứ hai và di sản của OIJ sau Chiến tranh".

Mấy tiếng OIJ không xa lạ với người Việt Nam, đặc biệt lớp người

“Áo dài mềm bay xuống thơ”

Buổi sáng, áo trắng xôn xao
mùa tựu trường trong thơ Đoàn Vị
Thượng:
“Sáng nay áo trắng tựu trường
Gót chân cuống quýt cả hương
cúc vàng” (Anh mắt tựu trường)
Buổi chiều, trong số những câu
lục bát trữ tình của Nguyễn Bính, áo
dài như vương vấn cả khung trời:
“Hồn anh như bông cỏ may
Một chiều cả gió bám đầy áo em”
(Bông cỏ may)
Và những đêm trăng, áo dài trắng
ngập hồn thi sỹ, áo dài bông bênh
huyền ảo trong thơ Nghiêu Minh:
“Dấu thu kinh tự còn mê
Em mang tà áo bốn bề là trắng”
(Thu vô lượng)
Áo dài bay trong cả không gian
bốn mùa, chiều tuyết mặc khải vào
mùa xuân, lúc áo dài như ôm trọn
đất trời trong thơ Trần Mộng Tú:
“Tôi gói xuân vào hai vạt áo
Ngước nhìn mây trắng dạ mang
mang” (Mẫu Đơn)
Rồi bay lên thành biểu tượng
trong thơ Nguyễn Tất Nhiên:
“Tháng giêng em áo dài trang nhã
Tình lý còn nguyên nét Việt Nam
Đài các chân ngà ai bước khẽ
Quyện theo tà lụa cả phương đông”
Giữa đất trời Việt Nam, tà áo dài
dù là màu trắng hay xanh hay tím
thì cũng như làn gió nhẹ lay động
khắp chốn. Trong thơ Phạm Thiên
Thư, tà áo tím vừa ngập ngừng e ấp
vừa nao nức gọi mời:
“Áo em vạt tím ngàn sim
Nửa nao nức gọi, nửa im lặng chờ”
Trong thơ Bùi Giáng, màu áo dài
xanh của ký ức được nâng lên thành
huyền thoại:

Dáng thơ. Ảnh: Internet

“Biển dâu sục tỉnh giang hà
Còn sơ nguyên mộng sau tà áo
xanh” (Áo xanh)
Hay áo xanh mộng thời quên lãng
trong thơ Đinh Hùng:
“Trong vườn quên lãng áo ai xanh”
Trong vườn quên lãng mà vẫn

như in dấu màu xanh của ai đó, thì
làm sao có thể nói là thi sỹ đã quên
tà áo yêu thương?
Nỗi yêu thương len cả vào dòng
thơ hào hùng và lãng mạn của
Quang Dũng:
“Em đi áo mỏng buông hồn tui

Dòng lệ thơ ngây có dạt dào”
(Đôi bờ)
Ôi áo dài, vừa là khách thể để ai
đó ngắm ngó, vừa là chủ thể để ai đó
mơ mộng, một sự mơ mộng chìm
đắm trong siêu thực rất áo dài, như
những câu thơ của Nguyễn Sa:
“Có phải em mang trên áo bay
Hai phần gió thổi, một phần mây
Hay là em gói mây trong áo
Rồi thờ cho làn áo trắng bay...”
*

Huế từ lâu nổi tiếng là xứ sở của
áo dài. Áo dài trên phố, trong các
khuôn viên trường học đầy hoa
phượng, trên những ngõ xóm rêu
phong, trong các phiên chợ, hàng
quán... Áo dài Huế cùng với nón
bà trâm in trên nền trời, in dấu trên
cầu Tràng Tiền, trên thành quách cổ
kinh rêu phong... từ lâu đã là một
vẻ đẹp của riêng Huế, là cảm hứng
thi ca của bao thời đại...

Huế cũng là vùng đất mà ở đó,
sương khói miền Hương Ngự đạt
đến độ đỉnh cao siêu thực của đất
trời; thì hình ảnh áo dài trong thi
ca Huế, vì vậy, vừa lãng mạn như
nhiên, vừa siêu thực lạ lùng.

Siêu thực áo dài Huế, câu thơ
của Hàn Mặc Tử đã chạm vào cõi
huyền ảo:

“Mơ khách đường xa khách
đường xa
Áo em trắng quá nhìn không ra
Ở đây sương khói mờ nhân ảnh
Ai biết tình ai có đậm đà?”
Đầu thế kỷ XX, đặc biệt khi thành
lập Trường Nữ sinh Trung học
Đông Khánh (1917), nữ sinh Trung
kỳ đều dồn về Huế học, áo dài trở
thành đồng phục. Các nữ sinh đều

PHẠM QUỐC CA Ông ngoại, bà ngoại

*Quê ngoại ở Quảng Ngãi
Nghiêng bóng
xuống sông Trà
Nhà Gôn ở Đà Lạt
Sương giăng
thành phố Hoa.*

*Ông bà thương Gôn lắm
Ngày nào cũng “A lô”
Hôm nay vào thăm cháu
Cho bao nhiêu là quà.*

*Ông bảo: “Nhớ Gôn quá!
Cháu vào cả trong mơ”
Bà ôm Gôn cười nói
Sao mắt bà đỏ hoe?”*

mặc áo dài trắng, tím hay xanh đến
trường tùy đồng phục mỗi trường.
Áo dài bay trong gió dọc bờ sông
Hương những buổi tan trường trở
thành một biểu tượng Huế rất đẹp
của một thời.

Như câu thơ của thi sỹ Nguyệt
Đình:
“Áo nàng như nước sông Hương
Thơm sen hồ Tịnh mát đường Kim
Long” (Tà áo em)
Chàng thơ Huy Cận khi đến Huế,
nhìn con gái Huế trong tà áo dài
thướt tha, thơ thoát ra như thể bắt
đầu từ sự bừng sáng của không
gian... XEM TIẾP TRANG 11

OIJ chấm dứt hoạt động, sự nghiệp OIJ trường tồn

nhân dân Việt Nam, những gì Tổ chức quốc tế các nhà báo OIJ đã làm cho
n.

Đoàn Chủ tịch Đại hội OIJ tại Amman, Jordan năm 1995.
Người đầu tiên bên phải: Chủ tịch Hội Nhà báo Việt Nam Phan Quang.

trên 40 tuổi, ra đời trong chiến tranh
và trải qua tuổi ấu thơ thời khó khăn
nhất, khi Việt Nam phải đối mặt
với hậu quả chiến tranh, kinh tế suy
thoái và bị cô lập do cấm vận của
các nước phương Tây. Nhắc đến OIJ
là bày tỏ lòng biết ơn của nhân dân
Việt Nam đối với các nhà báo tham
gia tổ chức quốc tế này, đã trước sau
một lòng ủng hộ cuộc đấu tranh vì
chính nghĩa của nhân dân ta.

Đối với hơn 24.000 hội viên Hội
Nhà báo Việt Nam ngày nay, nói
đến OIJ là nói đến bản “Những
nguyên tắc quốc tế về đạo đức
nghề báo”, mà Việt Nam dựa vào
để soạn thảo bản Quy định đạo
đức của mình, sau 20 năm qua ba
lần sửa đổi hiện đang được những
người làm báo chí, truyền thông
cả nước thực hiện. Nói đến OIJ
là nghĩ đến nhu cầu “Bảo vệ sự

an toàn của các nhà báo khi tác
nghiệp”, mỗi quan tâm thường
xuyên của tổ chức quốc tế này, mà
thực tế cay nghiệt nhất là tại Việt
Nam trong chiến tranh.

Nói đến OIJ là nói đến lòng kính
trọng của người Việt Nam đối với
nhiều nhà báo tên tuổi trên thế giới,
với chính kiến và niềm tin đa dạng,
đã đến hành nghề tại miền Nam
Việt Nam trước năm 1975, những
năm đầu thập niên 1980, góp phần
thông tin cho nhân dân thế giới
hiểu rõ cuộc đấu tranh chính nghĩa
của chúng ta, một số trong những
nhà báo ấy đã bỏ mình trong khi
đang tác nghiệp tại Việt Nam.

Đối với Hội Nhà báo Việt Nam,
sự có mặt của các nhà lãnh đạo OIJ
như cựu Chủ tịch Jean-Maurice
Hermann người Pháp, Chủ tịch
Kaarle Nordenstreng người Phần
Lan, Tổng Thư ký OIJ Jiri Kubka
người Tiệp Khắc... tại Việt Nam
những ngày chiến tranh tới hồi
khốc liệt nhất hay vừa kết thúc
chưa lâu, là những kỷ niệm không
bao giờ phai mờ. Đầu năm 1979,
Chủ tịch OIJ Kaarle Nordenstreng
đến Việt Nam chủ trì Hội nghị
Ban Chấp hành OIJ ngày 27 và
28/2/1979. Hội nghị ra “Tuyên bố
từ thành phố Hồ Chí Minh”, trong
đó ủng hộ cuộc chiến đấu chính

nghĩa của nhân dân Việt Nam bảo
vệ biên giới phía Bắc Việt Nam.
Một tuần sau, ngày 6 và 8/3/1979,
tại Helsinki thủ đô Phần Lan, Chủ
tịch Kaarle Nordenstreng lại tổ
chức và chủ trì “Hội nghị quốc tế
Đoàn kết với Việt Nam”.

Báo chí giúp người dân cách nước thay đổi cách nhìn

Hội Nhà báo Việt Nam (VAJ) ra
đời ngày 21/4/1950 tại xã Diềm
Mặc, huyện Định Hóa, tỉnh Thái
Nguyên trong kháng chiến chống
Pháp. Đại hội bầu nhà báo Xuân
Thủy, Chủ nhiệm Báo Cứu quốc
xuất bản hằng ngày, làm Chủ tịch
Hội. Hội cử đoàn đại biểu gồm
nhà báo Trần Lâm, Giám đốc Đài
Phát thanh Tiếng nói Việt Nam và
nhà báo Thép Mới, biên tập viên
Tuần báo Sự thật (tiên thân của Báo
Nhân Dân ngày nay), sang thủ đô
Helsinki, Phần Lan dự Đại hội lần
thứ 3 của OIJ (15-17/9/1950).

Việt Nam chính thức trở thành
thành viên của OIJ từ đại hội lịch
sử ấy.

Khi Trần Lâm và Thép Mới lên
đường sang Helsinki, biên giới phía
Bắc Việt Nam cũng như đường biển
đều bị quân đội Pháp kiểm soát.
Hai nhà báo phải bí mật xuyên rừng

vượt suối, tránh các trạm kiểm soát
dày đặc của địch để ra nước ngoài.
Mấy tháng sau, khi hai ông trở về,
với chiến thắng của Quân đội nhân
dân Việt Nam đánh tan hai binh
đoàn hùng mạnh của quân đội viễn
chinh Pháp tại Viễn Đông do đại tá
Lepage và đại tá Charton chỉ huy,
biên giới Việt Nam đã khai thông.
Chiến tranh thế giới thứ hai sắp
kết thúc, tướng De Gaulle cất quân
sang Viễn Đông với mưu đồ áp đặt
trở lại nền đô hộ của Pháp lên ba
nước Việt Nam, Lào và Campuchia.
Nhân dân thế giới, kể cả nhân dân
Pháp, nhiều người lúc đầu chưa hiểu
thực chất cuộc xâm lược ấy, thậm
chí một số nghị sỹ cánh tả Pháp
còn bỏ phiếu ủng hộ việc tướng De
Gaulle đưa quân trở lại Việt Nam.

Người có công đầu khởi động
việc làm thay đổi dư luận Pháp về
cuộc chiến tranh ở Việt Nam bằng
những thông tin trung thực qua các
phương tiện thông tin đại chúng là
nhà báo Léo Figuières, chủ nhiệm
báo L'Avant Garde (Tiền Phong),
Paris, hội viên Nghiệp đoàn quốc
gia các nhà báo Pháp (Syndicat
national des Journalistes - CNJ),
một tổ chức thành viên của OIJ.
Ông đến Việt Nam theo lời mời của
Hội Nhà báo Việt Nam.

(CÒN NỮA)

Thuyền phao - trải nghiệm tuyệt vời trên sông Đạ Đờn

Tập hợp ảnh: **TIÊU VÂN**

Sông Đạ Đờn là một đoạn sông Đạ Dâng (Đạ Dung) chảy qua địa phận huyện Lâm Hà. Từ cầu Đạ Đờn đến cầu treo ở thôn Đạ Nung A (đều thuộc xã Đạ Đờn - huyện Lâm Hà), đoạn sông dài 12 cây số (đường bộ chỉ khoảng 2 cây số) với nhiều ghềnh thác là nguồn cảm hứng cho những du khách yêu thích mạo hiểm khám phá cung đường sông hoang sơ, nhưng vô cùng thú vị... (Ảnh 1)

Những chiếc thuyền phao xinh xắn chỉ đủ cho từ 2 đến 8 người và nhiều màu sắc được thả trôi xuống dòng nước ngay dưới chân cầu Đạ Đờn. Khúc sông gập ghềnh đá, nhưng đã được dòng nước bào mòn hàng ngàn năm, nên thuyền phao là một lựa chọn hợp lý. Con thuyền phao nhấp nhô trên ghềnh đá đón những sóng nước đập dồn xen lẫn hiệu lệnh khua nhịp chèo của người thuyền trưởng - cũng là hướng dẫn viên, cùng tiếng hò reo của du khách trên thuyền khiến khúc sông bình thường vắng vẻ trở nên rộn rã hẳn. (Ảnh 2)

Đoạn đường du khách đi, phải vượt qua 2 ngọn thác thẳng đứng cao 6 mét và 12 mét. Thác càng cao, lượng nước và áp lực đổ xuống càng lớn. Nhưng cảm xúc khi nhảy từ ngọn thác xuống chân thác lại càng mãnh liệt, mặc dù trước đó là sự hồi hộp và níu kéo bỏ cuộc không phải là nhỏ. Khi lao mình qua dòng thác cuộn cuộn ấy, cùng đồng đội ngập lặn trong làn nước đậm màu đất đỏ bazan, dùng thuyền phao tiếp cận lại dòng chảy đang âm ào tung bọt trắng mịn mù ấy, mới thấy, không phải mình vừa vượt qua ngọn thác cao bao nhiêu xuống vực sâu bao nhiêu mà là vượt qua chính mình. (Ảnh 3)

Trên chuyến du ngoạn ấy, ở những khúc sông phẳng lặng, người chơi cùng đồng đội khuya mái chèo đều đặn và nhịp nhàng lướt tới, thành thoi ngắm đồi núi bạt ngàn cả phê xanh mướt, thỉnh thoảng xen vào những trắng bấp đang trở cờ phát phờ, những trụ điện cao thế vút lên nền trời xanh mênh mông, những cô cậu bé đen nhẻm đùa nghịch với mấy chú bò trên bãi sỏi ven sông, "tắm" đôi câu những người đánh cá không mấy bận rộn... để thấy cuộc sống giữa thiên nhiên giản đơn, êm đềm, thanh bình và tươi đẹp đến dường nào... (Ảnh 4)

Mùa khai thác tour du lịch chèo thuyền phao trên sông Đạ Đờn bắt đầu khi trời mưa và kết thúc vào thời điểm nước cạn. Tuy nhiên, yêu cầu bắt buộc với người chơi là phải biết bơi, có sức khỏe, can đảm và có kỹ thuật. Đặc biệt, tuân thủ quy định trong suốt hành trình và làm đúng theo hiệu lệnh của hướng dẫn viên đối với người chơi là rất quan trọng. Khi thực hiện được những điều đó, những người chơi sẽ trở thành đồng đội của nhau, cùng nhau vượt qua thác ghềnh, cùng nhau xử lý những sự cố và hỗ trợ

nhau trên đường đi. Và khi hành trình kết thúc là lúc bạn trải qua những cảm xúc tuyệt vời, những người cùng đồng hành trên con thuyền ấy trở thành đồng đội thân thiết tự bao giờ. (Ảnh 5)

Nhưng, để có được cuộc chơi trọn vẹn trên sông nước như vậy, người hướng dẫn viên - thuyền trưởng rất quan trọng. Thuyền càng lớn, người chơi nhiều hơn thì mức độ thận trọng và yêu cầu an toàn lại càng tăng lên, nên việc lựa chọn hướng dẫn viên của đơn vị khai thác tuyến du lịch với đầy đủ trang thiết bị bảo hộ và cứu hộ đã được kiểm định cũng là điều du khách phải chú trọng. Có 3 đơn vị khai thác tuyến du lịch chèo thuyền trên sông Đạ Đờn đã được thẩm định và đang chờ nhận giấy phép khai thác chính thức là Chi nhánh Công ty CP Mạo hiểm Việt tại Đà Lạt, Công ty TNHH Thử thách Việt và Công ty TNHH Mạo hiểm PTA. (Ảnh 6)

Hướng dẫn viên sẽ sơ lược trước hành trình, từ đặc điểm con nước, những đoạn đường khó đi, những tình huống phải tự mình vượt qua, những động tác cần thực hiện trước khi nhảy thác và khi tiếp nước trở lại, những sự phối hợp khác giữa người chơi... Do đó, nếu có ý định thực hiện một chuyến du ngoạn trên dòng sông Đạ Đờn, hãy chọn cho mình người thuyền trưởng dày dặn kinh nghiệm từ các công ty du lịch được phép khai thác tuyến đi này, để tạo cho mình một chuyến du ngoạn an toàn và những trải nghiệm không dễ gì có được và sẽ không bao giờ quên, nhé! (Ảnh 7)

Chiến sỹ hết mình hiến máu tình nguyện

Trên cương vị công tác, họ là những chiến sỹ công an “vì nước quên thân, vì dân phục vụ”. Còn trên “mặt trận” hiến máu tình nguyện, họ là những người xung kích đi đầu khi nhiều lần trực tiếp hiến máu cứu người và vận động nhiều người khác cùng tham gia hoạt động nhân đạo nhiều ý nghĩa này.

ĐÔNG ANH

Ông Ba Thật “đư máu”

Tên của ông là Nguyễn Thật, Trưởng Chi hội Chữ thập đỏ thôn 2 (xã Lộc Ngãi, huyện Bảo Lâm) nhưng mọi người vẫn quen gọi ông là Ba Thật. Ông hiền và thật thà như chính tên gọi của mình vậy. Bởi thế, điều đầu tiên khi trò chuyện về việc ông hiến máu tình nguyện, ông cứ dậm đi dậm lại không được “khai” tuổi thật của ông vì sợ rằng ông không được hiến máu nữa. Người ông của 4 đứa cháu nội và 3 đứa cháu ngoại này không nhớ chính xác số lần mình đã tham gia hiến máu, nhưng ông áng chừng đã ngoài 20 lần. Trên giấy tờ mà mỗi lần hiến máu xong ông được ghi nhận thì đã 18 lần nhưng ông cho biết còn nhiều lần ông đã thay tên đổi họ và khai khác tuổi để đi hiến máu ở những địa phương lân cận. Lý giải về điều này, ông bảo: “Tôi phải lấy tên khác để đi hiến máu vì sợ anh em ở địa phương biết lại trách ông này “tào lao”, ở địa phương không hiến máu mà lại đi nơi khác hiến. Hễ khi nào tôi cảm thấy cơ thể mình “đư máu” mà địa phương không có đợt hiến máu là

Ông Nguyễn Thật
Trưởng Chi hội Chữ thập đỏ thôn 2 (Lộc Ngãi).

tôi lại đi nơi khác có đợt tiếp nhận để hiến. Càng hiến máu tôi thấy cơ thể mình càng mạnh khỏe nên tuổi tác không phải là vấn đề đáng lo ngại”. Không chỉ hiến máu theo đợt, ông Ba Thật còn tiên phong nhiều lần hiến máu trực tiếp tại Trung tâm Y tế để cứu người. Ông có nhóm máu O nên khi cần gấp đơn vị máu thì Trung tâm Y tế thường gọi cho ông. “Có lần, gia đình kia nghèo quá không mua được nhiều đơn vị máu, tôi cũng đã có mặt để cho thêm một đơn vị máu. Dù không được gặp người mình giúp đỡ, gia đình họ không

Đại úy Vi Thanh Huấn
Phó Đội Xây dựng phong trào và phụ trách xã (Công an huyện Đạ Tẻh).

kip gởi lời cảm ơn nhưng tôi rất sung sướng khi biết rằng giọt máu của mình đã làm được điều có ích. Chỉ vậy thôi tôi đã thấy tinh thần mình phấn chấn, sức khỏe mình ngày càng dồi dào hơn”.
Tính đến nay, ông Ba Thật đã có 15 năm làm nhiều công tác khác nhau tại địa phương. Người ta biết đến ông ở cương vị một công an viên là nhiều nhất. Và ở cương vị này, ông đã được ghi nhận công lao bằng nhiều bằng khen, giấy khen, kỷ niệm chương từ địa phương đến trung ương. Ngoài ra, ông còn tham gia rất nhiều công

tác của Ban thôn, Hội Người cao tuổi, Thanh tra nhân dân. Ông cũng tham gia công tác chữ thập đỏ và hiến máu tình nguyện từ nhiều năm nay và vừa đảm nhận vai trò Trưởng Chi hội Chữ thập đỏ vào năm 2016. Ông cho biết: “Hiện Chi hội có 13 hội viên thì có đến 7 hội viên rất tích cực tham gia hiến máu tình nguyện. Những thành viên tích cực này đã cùng thành lập CLB hiến máu tình nguyện để trực tiếp hiến máu mỗi khi cần. Số lần hiến máu của mỗi thành viên đều đã ở mức 4 - 5 lần”. Anh Nguyễn Văn Hường, thành viên CLB hiến máu tình nguyện thôn 2 chia sẻ: “Bản thân tôi từng đảm nhiệm vai trò Trưởng Chi hội Chữ thập đỏ nhưng vì hoàn cảnh gia đình nên không thể tiếp tục. Thế nhưng, từ khi bàn giao lại cho chú Ba thì tôi rất yên tâm và vẫn thường xuyên tham gia công tác. Chú Ba là người rất nhiệt tình và bỏ nhiều công sức cho công tác Hội cũng như hiến máu tình nguyện. Tôi cũng như các anh em trong Chi hội nhìn chú làm mà làm theo và lấy gương hiến máu của chú để vận động những người khác cùng tham gia. Tôi cứ nghĩ đơn giản, mình còn hiến máu được

nghĩa là sức khỏe mình còn tốt, đó là điều may mắn nên sẽ hiến máu đến khi nào máu mình không được tiếp nhận nữa mới thôi”.

“Chia” sức khỏe cho người khác

Đó là chia sẻ của Đại úy Vi Thanh Huấn (37 tuổi), hiện là Đội phó Đội Xây dựng phong trào và phụ trách xã (Công an huyện Đạ Tẻh). Về công tác tại Công an huyện Đạ Tẻh từ năm 2004 và cũng từ đó anh bắt đầu tham gia hiến máu tình nguyện. Đến nay, số lần hiến máu của anh cũng đã hơn 10 lần; trong đó, có 2 lần hiến máu đột xuất tại Trung tâm Y tế. “Minh là một chiến sỹ công an nên thể trạng cũng như sức lực đều rất tốt. Do đó, đi hiến máu cứu người cũng như là cách để mình “chia” sức khỏe với những người khác. Ở trong cơ quan, bất cứ khi nào có thông báo hiến máu thì anh em nào thấy đảm bảo sức khỏe và có thời gian thì đều tự nguyện đăng ký đi, hoàn toàn không có việc phân công theo định kỳ”.

Trong công việc đợt hiến máu định kỳ, nhiều lần anh Huấn cũng phải dùng “chiêu trò” để được hiến máu. Anh bảo: Nhiều khi xếp hàng dài quá và “nguy cơ” không được lấy máu thì mình cũng phải có cách để chen hàng, lấy phiếu để được hiến máu...

XEM TIẾP TRANG 12

Chuyên mục Thanh niên

Những “trang nhật ký” sinh động

Lưu luyến những ngày cuối cấp III, sắp phải chia tay mái trường yêu dấu, chia tay bạn bè, thầy cô, đa phần các bạn học sinh đều muốn có những bức hình kỷ yếu thật đẹp, thật ý nghĩa.

HỒNG THẮM

Theo trào lưu

Đó là câu hỏi được đặt ra khi ngày càng nhiều các lớp 12, từ thành phố cho tới các trường huyện đều tổ chức, thuê nhiếp ảnh để chụp ảnh kỷ yếu, bắt chước mùa thi đang đến gần. Bạn Trần Thị Minh Thư (học sinh lớp 12, Trường THPT Trần Phú, TP Đà Lạt) cho biết: “Đề chụp được một bộ hình kỷ yếu cuối năm, lớp em phải bàn bạc trước đó cả tháng, từ việc lên ý tưởng, chọn địa điểm, thuê trang phục, thuê thợ chụp... “Chín người thì mười ý”, mỗi bạn trong lớp đều có những ý tưởng khác nhau, như tái hiện một câu chuyện cổ tích, một chuyến phiêu lưu ở dải Ngân hà... Sau đó thì cả lớp quyết định chỉ làm hai album đơn giản, một ở tại trường và một album ngoại cảnh. Tổng chi phí cho việc đi chuyên, thuê thợ, trang phục là 200.000 đồng/bạn. Ban đầu tụi em cũng muốn sáng tạo nhưng sau vài lần chat vật vì kẹt lịch học, lịch thi nên cả lớp quyết định làm đơn giản hơn, đó là những hình ảnh chân thật, giản dị, phù hợp với học sinh để sau này khi mở ra cảm xúc mình vẫn vẹn nguyên như ngày đầu”.

Hình ảnh kỷ yếu của học sinh lớp 12A4 Trường THPT Bảo Lâm. Ảnh: Tường Phu

Hiện nay, trên các mạng xã hội, thông tin về những bộ ảnh kỷ yếu “độc, lạ, bá đạo” thường xuyên được các bạn học sinh truyền tai nhau, và đó cũng trở thành tiêu chí cho các ý tưởng kỷ yếu. Anh Hoàng Cao Khánh, làm nghề nhiếp ảnh tại Lâm Đồng cho hay, ngày càng nhiều bộ ảnh kỷ yếu được đầu tư công phu, đa dạng về ý tưởng. 80% các gói ảnh nhận có thuê thêm chụp, quay bằng flycam. Chi phí cho những bộ ảnh như vậy có thể lên tới hàng chục

triệu đồng mỗi bộ, thường gấp 2, 3 lần các gói thông thường bằng máy ảnh.

Nhiều giáo viên cũng cho rằng ngày nay có nhiều học sinh có ý tưởng sáng tạo nhưng những tưởng đó dường như đã vượt xa giới hạn dành cho lứa tuổi học trò. Thậm chí có những hình ảnh “không giống ai” như bộ ảnh Chí Phèo - Thị Nở, học sinh đứng, ngồi lên bàn, tắm trong bồn... khó có thể chấp nhận. Bên cạnh đó, những ý tưởng độc đáo như

bộ ảnh lên án nạn bắt cóc và buôn bán phụ nữ, bộ ảnh tái hiện những năm tháng tuổi thơ... vẫn được đánh giá khá cao.

Hướng đến giá trị tinh thần

Thay vì viết nhật ký như trước đây thì việc thực hiện bộ ảnh kỷ yếu hiện nay được xem như một cuốn nhật ký sinh động lưu lại những hình ảnh đẹp của đời học sinh. Những hình ảnh này sẽ theo các bạn đến khi trưởng thành, để nhớ về một thời với bạn bè, thầy cô, trường lớp. Chụp kỷ yếu muốn đẹp thì nhất định phải có sự đầu tư, tuy nhiên, thay vì đầu tư trang phục cầu kỳ, địa điểm đắt đỏ thì các bạn hoàn toàn có thể đầu tư thêm về chất xám, ý tưởng, phong cách... Anh Khánh cho rằng, muốn thật độc đáo và khó quên thì các bạn có thể suy nghĩ đến những kỷ niệm thật đáng nhớ trong những năm tháng học sinh, sau đó mới nghĩ đến chuyện trang phục, kỹ thuật... Bởi, quan trọng hơn cả là các bạn có được những kỷ niệm thật sâu sắc với nhau, đoàn kết bên nhau. Kỷ niệm và tình cảm nằm ở trong tim nhiều hơn so với nằm trên một tấm ảnh hoặc một video.

Thầy Lê Phước Vĩnh Hưng (giáo viên Trường THPT Lộc Thành, Bảo Lâm) cho rằng: Giới trẻ bây giờ mang tâm lý nổi loạn, thích làm việc khác người, không “đụng hàng”. Giai đoạn này là thời điểm tập trung cho các kỳ thi quan trọng thì cũng là lúc nhiều lớp chụp kỷ yếu. Hầu hết đều do các thành viên trong lớp tự bàn bạc, thuê người chụp. Phần lớn trong các bộ ảnh đều không thấy thầy cô giáo, không phần trắng bảng đen, không bài học, sách vở... Đâu rồi những thứ thân thuộc, gần gũi nhất? Kỷ yếu phải là những gì đẹp nhất và ý nghĩa nhất của tuổi học trò. Giờ các em sáng tạo đủ kiểu, có lẽ, đã đến lúc có những định hướng cho các em rồi.

Còn bạn Nguyễn Cao Hương Giang (học sinh lớp 11A10, Trường THPT Trần Phú, Đà Lạt) cũng cho rằng, kỷ yếu là dịp để bạn bè có thể hiểu nhau hơn, cùng nhau siết chặt tình cảm của những ngày tháng cuối cấp nhưng vẫn phải nhớ rằng mình vẫn đang còn là học sinh, chưa thể tự kiêu tiền thi cũng không nên đầu tư quá nhiều, phung phí quá. Đặc biệt là đừng bao giờ làm mất đi tính văn minh của môi trường học đường. Bàn ghế chẳng phải là tài sản của riêng ai để có thể tùy tiện sử dụng, nhất là việc ngồi, đứng lên nó.

LÂM ĐỒNG:

Đột phá trong ứng dụng công nghệ thông tin

Bộ Thông tin và Truyền thông vừa công bố đánh giá mức độ ứng dụng công nghệ thông tin (CNTT) của các tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương năm 2016, tỉnh Lâm Đồng đã có bước đột phá với xếp hạng 7/63 tỉnh, thành trên cả nước.

SONG AN

Năm 2016, công tác khảo sát, đánh giá mức độ ứng dụng CNTT của cơ quan nhà nước tiếp tục được đánh giá trên 5 nhóm tiêu chí là: Hạ tầng kỹ thuật CNTT; Triển khai ứng dụng CNTT; Công tác đảm bảo an toàn, an ninh thông tin; Cơ chế chính sách và quy định thúc đẩy ứng dụng CNTT và Nhân lực cho ứng dụng CNTT. Trong đó, triển khai ứng dụng CNTT được đánh giá theo 2 nhóm thành phần là: Ứng dụng CNTT trong hoạt động nội bộ của cơ quan nhà nước và ứng dụng CNTT phục vụ người dân và doanh nghiệp (cung cấp thông tin và dịch vụ công trực tuyến trên trang/cổng thông tin điện tử của cơ quan nhà nước).

Bà Phạm Thị Minh Hiền - Trưởng phòng Công nghệ thông tin, Sở Thông tin và Truyền thông Lâm Đồng cho biết: Với việc tích cực đẩy mạnh ứng dụng CNTT, năm 2016, Lâm Đồng đã vươn lên vị trí thứ 7/63 về đánh giá mức độ ứng dụng công nghệ thông tin (CNTT) của các tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương. Tăng 3 hạng so với năm 2015. Đây là nỗ lực của tỉnh Lâm Đồng để phục vụ tốt hơn cho người dân và doanh nghiệp.

Tỉnh đã đầu tư xây dựng các hệ thống thông tin và cơ sở dữ liệu dùng chung: Dân cư, doanh nghiệp, quản lý văn bản và hồ sơ công việc, giấy phép đăng ký kinh doanh cấp huyện, quản lý hộ tịch, quản lý thanh

Cung cấp dịch vụ công trực tuyến là một trong những tiêu chí Lâm Đồng tăng hạng vượt bậc.

Ảnh: Song An

toán vốn đầu tư, giáo dục và đào tạo; bảo hiểm xã hội, quy hoạch xây dựng và các cơ sở dữ liệu chuyên ngành khác. Đồng thời, một số ngành, lĩnh vực đã quan tâm đẩy mạnh ứng dụng CNTT phục vụ công tác quản lý điều hành như trong công tác quản lý đầu tư tài chính, quản lý đô thị, giao thông vận tải, giáo dục. Về ứng dụng CNTT trong hoạt động cơ quan nhà nước, đến nay, 100% sở, ban, ngành, quận, huyện, thị xã và xã, phường, thị trấn đã sử dụng phần mềm quản

lý văn bản thống nhất, kết nối trên mạng. Tỷ lệ văn bản chỉ đạo của UBND tỉnh dưới dạng điện tử đạt 100%.

Trong các tiêu chí đánh giá, nổi bật là hạ tầng kỹ thuật công nghệ thông tin, Lâm Đồng đứng đồng hạng với 12 tỉnh, thành trong cả nước, tăng 19 bậc so với đánh giá năm 2013. Một tiêu chí được đánh giá cao nữa là cung cấp dịch vụ công trực tuyến, Lâm Đồng tập trung chú trọng triển khai hệ thống một cửa điện tử và dịch vụ công

trực tuyến đến 18/20 sở, ban, ngành và 100% UBND cấp huyện, thành, xếp thứ 17/63 tỉnh, thành phố về số lượng dịch vụ công trực tuyến và xếp thứ 5/63 tỉnh, thành phố về số lượng hồ sơ được giải quyết trực tuyến.

Ông Nguyễn Việt Vân - Giám đốc Sở Thông tin và Truyền thông tỉnh Lâm Đồng cũng khẳng định: Một trong những mục tiêu Lâm Đồng đặt ra trong năm 2017 là tạo bước đột phá về ứng dụng công nghệ thông tin như xây dựng hệ thống một cửa điện tử dùng chung kết nối hệ thống dịch vụ công trực tuyến; hệ thống quản lý điều hành, văn phòng điện tử; phần mềm ứng dụng và cơ sở dữ liệu, khai thác cơ sở dữ liệu dân cư. Đồng thời, tỉnh cũng đang tiếp tục nâng cấp và hoàn thiện các trang thông tin điện tử của các sở, ngành, địa phương nhằm đáp ứng tốt hơn nữa nhu cầu của người dân. Tiếp tục có các chính sách phù hợp để thu hút và tạo điều kiện thuận lợi hơn nữa cho các doanh nghiệp trong và ngoài nước đầu tư sản xuất, kinh doanh lĩnh vực CNTT tại Lâm Đồng.

Với kết quả xếp hạng mức độ ứng dụng CNTT trong các cơ quan hành chính nhà nước tỉnh Lâm Đồng năm 2016 được công bố, là cơ sở để các cơ quan nắm được thực trạng, vị trí xếp hạng về mức độ ứng dụng CNTT của cơ quan mình, từ đó có kế hoạch đẩy mạnh ứng dụng CNTT tại các cơ quan, góp phần nâng cao hiệu quả quản lý, chỉ đạo, điều hành và cải cách thủ tục hành chính, hướng tới xây dựng chính quyền điện tử và xây dựng Đà Lạt thành thành phố thông minh.

NHỊP CẦU NHÂN ÁI

Cháu Thành Trung rất cần sự giúp đỡ

Cháu Nguyễn Bảo Thành Trung (SN 2009, thường trú tại Tổ dân phố 4, thị trấn Cát Tiên, huyện Cát Tiên) bị bại não từ khi mới chào đời. Hiện nay cháu đã 8 tuổi. Mẹ cháu, chị Nguyễn Thị Ngọc đi làm lao công mỗi tháng chỉ kiếm được 1.600.000 đồng. Mẹ con cháu Trung hiện chưa có nhà ở (phải ở nhờ nhà bà ngoại), hoàn cảnh gia đình rất khó khăn, rất mong sự quan tâm giúp đỡ của quý bạn đọc gần xa.

Mọi sự hỗ trợ xin gửi về:

Phòng Bạn đọc (Báo Lâm Đồng).

Địa chỉ: Số 38 Quang Trung, Phường 9, TP Đà Lạt, tỉnh Lâm Đồng. ĐT: 063.3811383

Hoặc: **Hội Chữ thập đỏ tỉnh Lâm Đồng.** Địa chỉ: Số 01 Hoàng Diệu, Phường 5, TP Đà Lạt, tỉnh Lâm Đồng. ĐT: 063.3561357

Tên tài khoản: TỈNH HỘI CHỮ THẬP ĐỎ LÂM ĐỒNG

Số tài khoản: 102010000337988. Ngân hàng Công thương chi nhánh Lâm Đồng - VietinBank **PHÒNG BẠN ĐỌC**

Hơn 30 năm bền bỉ theo... mưa

Phó Giám đốc Đài Khí tượng Thủy văn (KTTV) Lâm Đồng Ngô Duy Thi cho tôi biết: Để nhiệm vụ của đơn vị hoàn thành trong nhiều năm nay, ngoài sự nỗ lực của tập thể Đài, còn là sự góp phần không nhỏ của mạng lưới "điểm đo nhân dân". Đặc biệt, người gắn bó và có thâm niên lâu năm nhất là tấm gương lao động đầy trách nhiệm Huỳnh Thị Đốc.

MINH ĐẠO

Đầu tháng 6, theo số điện thoại bàn của chị Đốc, tôi xuống huyện Di Linh tìm đến nhà chị. Đó là nơi "nhà không số, phố không tên", nép cạnh Quốc lộ 20, thuộc Tổ 3, thị trấn Di Linh. Số điện thoại này là phương tiện liên lạc giữa chị Đốc với Đài suốt 31 năm nay trong công việc tham gia dự báo thời tiết tỉnh Lâm Đồng nơi riêng, khu vực Tây Nguyên nói chung.

Chị Huỳnh Thị Đốc ra mở cổng đón tôi bằng lối ứng xử hoạt bát, cởi mở, trẻ hơn cái tuổi 63 của chị nhiều lần. Quê ở tỉnh Bình Định, chị theo gia đình vào Đà Lạt năm 1960, năm 1986 định cư tại huyện Di Linh. Chồng chị, anh Trịnh Tuấn Ích, nay đã 70 tuổi, vốn là Giám đốc Bưu điện huyện Di Linh về nghỉ hưu. Chị Đốc cũng từng làm ngành Bưu điện huyện với 32 năm là công nhân rồi nghỉ hưu. Người "đồng nghiệp" đo mưa giúp vợ ấy cùng trò chuyện với tôi những năm tháng anh chị trở thành "vệ tinh" của ngành KTTV. Trước đó, năm 1981, anh Nhơn - Giám đốc Đài KTTV Đà Lạt đi khảo sát huyện Di Linh tìm vị trí đặt trạm đo mưa nhân dân. Do mối quan hệ về nhiệm vụ dự báo thời tiết giữa 2 ngành Bưu điện và KTTV, anh làm việc với anh Ích rồi đặt ngay tại Bưu điện huyện. Tuy nhiên, nhân viên đo mưa kiêm nhiệm không hoàn thành như

Chị Huỳnh Thị Đốc thao tác kỹ năng đo mưa tại điểm Di Linh. Ảnh: Minh Đạo

yêu cầu của nhiệm vụ, năm 1986, điểm đo mưa nhân dân được dời về khuôn viên nhà anh Ích, và chị Đốc trở thành lao động hợp đồng đo mưa từ đó đến nay.

Mỗi ngày, bất kỳ mùa mưa hay mùa khô, hễ có mưa là công việc đo lượng mưa của chị Huỳnh Thị Đốc đều đặn hai lần. Lần thứ nhất lúc 7 giờ 00, đo lấy lượng mưa trong đêm trước; lần thứ hai lúc 19

giờ 00, đo lượng mưa trong ngày. Trở thành kỹ năng, chị Đốc bước ra cột hứng mưa, lấy nước từ thùng chứa đổ vào cốc có ghi rõ các mức thông số mm và "săm soi" ghi chép cẩn thận vào sổ SKT-5. Sau đó, chị đọc các số liệu này về Đài KTTV Lâm Đồng qua chiếc điện thoại bàn. Dù thời tiết có sấm chớp, hay mưa to, "đến hẹn lại lên", cột đo mưa nhân dân của chị vẫn duy trì đều đặn hình bóng người đo mưa bền bỉ tháng ngày. Công việc đặc thù thầm lặng và đặc biệt là ý thức tự giác về trách nhiệm cao nhất. Bởi vì, có thể bất chợt đoàn công tác Đài KTTV khu vực Tây Nguyên đi kiểm tra đột xuất, nhưng sự giám sát không thể duy trì được thường xuyên. Vì vậy, bản thân người đo mưa tự giám sát với nhiệm vụ của mình. "Để đảm bảo tính chính xác, góp phần dự báo đạt mức độ cận chuẩn cao nhất có thể, quan trọng nhất là trách nhiệm. Phải đứng giờ giấc, dù mưa hay nắng cũng phải nghiêm túc, trung thực, không thể đại khái được", chị Huỳnh Thị Đốc khiêm tốn chia sẻ. Khó khăn nhất là phải thường xuyên có người hàng ngày trực đo mưa, nếu chị đi vắng thì nhờ anh, nếu có việc đột xuất lại nhờ người thân khác. Một trong những kinh nghiệm mà anh Ích và chị Đốc cùng chia sẻ với tôi là, mặc dù giờ cung cấp thông tin về Đài được ấn định vào 2 khung giờ, nhưng để chính xác,...

XEM TIẾP TRANG 11

ĐỌC ĐƯỜNG ĐẤT NƯỚC

Bích họa ở làng chài xinh đẹp

Thôn Trung Thanh, là một làng chài nhỏ nằm nép mình hiền lành ven biển Tam Thanh, Tam Kỳ, Quảng Nam. Hơn 100 hộ gia đình ở đây đã bao đời gắn mình với biển khơi, êm đềm và bình lặng. Từ khi dự án mỹ thuật cộng đồng Hàn-Việt được hoàn thành, ngôi làng nhỏ như một đứa trẻ nhút nhát được mặc áo...

PHONG VÂN

Cúng tôi đến Tam Thanh vào một sáng đầu hè đẹp trời, đầy nắng. Vừa bước chân vào cổng làng, điều đầu tiên cảm nhận được sẽ là sự thoáng đãng của không khí trong lành và cảm giác thanh bình của tiếng sóng rì rào vỗ như ngay sát sau các vách tường của những ngôi nhà. Làng nhỏ, hầu hết các ngôi nhà nằm dọc ven hai bên đường nên chúng tôi gửi xe đầu làng để đi bộ tham quan. Dắt xe vào sân một ngôi nhà có biển “giữ xe”, chủ nhà đón đã chào hỏi, dắt xe hộ và cả hướng dẫn một cách nhiệt tình. Chú bảo, tất cả những bức tranh trên tường mỗi ngôi nhà đều là chân dung con người và cuộc sống của làng chài nhỏ này. Chắc hẳn, với người dân nơi đây, điều đó còn ý nghĩa hơn cả và là niềm tự hào Tam Thanh làng bích họa đầu tiên ở Việt Nam. Tân bộ trên con đường làng sạch sẽ, thẳng tắp. Chắc chắn rằng, khi đến với ngôi làng này, dù chưa hiểu hết ý nghĩa những bức tranh, bạn vẫn sẽ dễ dàng có được cảm giác mình như đứa trẻ lạc giữa xứ sở của những câu chuyện cổ tích bởi những bức tranh đầy màu sắc trên tường của những ngôi nhà thấp bé mà vững chãi trên nền cát, trên những tường rào, hay những cánh cửa mở toang đón nắng...

Có lẽ, khi đến ở đây cùng những con người ở làng chài nghèo khó này, cùng thờ một nhịp với gió biển, sóng biển, một phần nào đó, những con người xa lạ cũng đã yêu quý làng chài với một tình cảm đặc biệt nhất. Những nét vẽ dưới bàn tay của đoàn sinh viên Hàn Quốc lại mang đậm chất Việt một cách lạ lùng.

Những bức tranh trên tường mỗi ngôi nhà là những câu chuyện nối tiếp nhau

Du khách thích thú khi tham quan làng chài. Ảnh: Phong Vân

diễn ra hàng ngày ngay trong chính ngôi làng yên bình đó. Là bức tranh vẽ cả gia đình anh thợ may cầm, miệt mài bên bàn may và hạnh phúc bên hai con nhỏ. Là bức tranh chân dung chú ngư dân gầy gầy, làn da đen nhem nhưng đôi mắt sáng ngời và nụ cười hiền hậu khi kể về công việc của mình trên biển cả. Là cảnh lũ trẻ nô đùa giành nhau quả bóng mà chỉ cần nhìn tranh thôi ta cũng nghe văng vẳng tiếng cười giòn tan, trong vắt. Là hình ảnh cậu bé ngồi bệ tường phóng máy bay giấy vào không gian như mang cả ước mơ của trẻ em quê nghèo bay vào cuộc sống. Là cả gian tường họa cảnh chợ cá, cảnh biển, chân dung em bé làng biển hiền lành trông về phía khơi xa chờ thuyền cha chờ cá về bờ, hay hàng trăm những hình ảnh gần gũi, chân thật khác...

Từ một làng chài nghèo với cuộc sống yên ả, thắm lặng, mang một chút trầm buồn, không ai biết tới, nay thôn Trung Thanh nhộn nhịp đón những đoàn khách từ khắp mọi miền đất nước đến thăm. Bỗng chốc, Tam Thanh trở thành “làng chài du lịch”. Mới đây, UBND thành phố Tam Kỳ đã cùng người dân xã Tam Thanh chung sức hoàn thành dự án “Con đường thuyền thúng” dài 3,7 km chạy dọc theo 7 thôn của xã. Những chiếc thúng, chiếc thuyền của ngư dân đóng góp được các họa sĩ nổi tiếng tô vẽ lên nhiều bức tranh sống động về biển cả và cuộc sống bên cạnh những ngôi nhà rũ bỏ màu tường rêu tẻ nhạt, làng chài nhỏ dưới nắng đẹp rực rỡ như chính cái tên của mình, “Làng Bích họa Tam Thanh”

Ngoài ra, dự án thí điểm phát triển du lịch Tam Thanh với sự tham gia của cộng đồng sẽ thực hiện thêm các ý tưởng “làng bách hoa”, các hộ dân 7 thôn sẽ trồng cây và hoa đặc trưng của địa phương, nối với các điểm nghệ thuật sắp đặt. Từ ngày 5 đến ngày 9/6/2017, hơn 100 nghệ nhân đến từ Canada, Mỹ, Đức, Nhật, Thái, Indonesia, Malaysia, Hàn Quốc, Trung Quốc và Việt Nam cùng tham gia “Festival điều quốc tế” được tổ chức tại bãi biển Tam Thanh, Tam Kỳ, Quảng Nam. Một lần tới đây tôi cảm nhận được người dân nơi đây coi đó làm niềm vui, niềm tự hào của quê mình. Họ đón khách tham quan thân thiện như những người quen trong làng tới nhà nhau chơi chứ không lấy đó làm cơ hội kinh doanh hay dịch vụ, chính vì thế, Tam Thanh vẫn giữ được nét thanh bình vốn có của mình. Điều đó tạo nên một Tam Thanh xinh đẹp mà vẫn gần gũi, một Tam Thanh vui tươi mà vẫn thanh bình.

Tương lai, Tam Thanh hứa hẹn là một làng chài xinh đẹp, duyên dáng và thân thiện mời gọi du khách cả trong nước và ngoài nước đến thăm.

“Áo lụa trắng mềm...”

TIẾP TRANG 7

... Áo trắng đơn sơ mộng trắng trong
Hôm xưa em đến mắt như lòng
Nở bừng ánh sáng em đi đến
Gót ngọc dồn hương bước tỏa hồng...

(Áo trắng)

Hay trong thơ Vũ Hoàng Chương, áo như là vành trăng trên sông Hương:

“Yếu điệu Hương Giang mềm nếp áo
Trầm bay khói mỏng vật trắng non”

Và trong nhạc sỹ, nhà thơ Văn Cao, áo dài sao với vợi nỗi nhớ cô liêu:

“Một đêm đàn lạnh trên sông Huế
Ôi nhớ nhung hoài vật áo xanh”...

Có một điều rất đặc biệt là những câu thơ về áo dài Huế đương thời đã hay, mà hình ảnh áo dài đã đậm rất sâu trong miền ký ức bồi hồi, lại càng hay, càng gợi một điều gì rất đẹp của một thời đã là quá vãng. Đây là một nét sống với con đồ chớ áo dài quá đẹp trong ký ức:

“Gợi em một nét sông mềm
Con đò áo trắng đã chìm trong mưa”

(Gửi cho người - Hoàng Phủ Ngọc Tường)

Rất nhiều nữa, hình ảnh áo dài Huế qua câu Trường Tiền vắt ngang sông Hương đã

in dấu vào thơ. Nhưng phải đến trong thi phẩm “Tạm biệt Huế” của Thu Bồn, nỗi da diết áo dài mới như lay động cả tâm can. Ở đó, cầu Tràng Tiền vắt qua sông Hương êm ả vào giữa một ngày nắng đẹp đã vọng vang một thứ âm vang dịu vợi, đó là âm vang trong tâm tưởng, từ cõi xa xăm...

“Áo trắng hơi thuở tìm em chẳng thấy
Nắng mình mang máy nhịp Tràng Tiền
Nón rất Huế nhưng đời không phải thế
Mặt trời lên từ phía nón em nghiêng”

Có nhiều bài thơ hay về Huế, trong đó có hai bài được nhiều người nhắc đến, là “Ở đây thôn Vỹ Dạ” của Hàn Mặc Tử, và “Tạm biệt Huế” của Thu Bồn, thi lạ thay, cả hai đều mang hình ảnh áo dài xứ Huế...

*

Áo dài, như nhà nghiên cứu Bửu Ý nói, nó không chỉ có chiều dài, chiều rộng, mà còn có cả chiều dày văn hóa của nó. Áo dài Việt Nam dù có biến tấu qua thời gian ra sao đi nữa, thì nó luôn gắn liền với thăng trầm lịch sử và luôn là thi ảnh của bao trào lưu thi ca. Như một câu thơ của nhà thơ Nguyễn Sa:

“Guốc cao, gót nhỏ, mây vào gót
Áo lụa trắng mềm bay xuống thơ”...

Hơn 30 năm..

TIẾP TRANG 10

... những lúc cơn mưa dứt sau đó là nắng thì phải đo ngay không thì nước sẽ bốc hơi dẫn đến không còn chính xác về số liệu. Với ý thức trách nhiệm công việc và kinh nghiệm tích lũy hàng chục năm, nhiệm vụ của điểm đo mưa nhân dân Huỳnh Thị Đốc được Phó Giám đốc Ngô Duy Thi đánh giá rất cao.

Tôi hỏi: “Năm nay mưa ở Di Linh thế nào so với năm 2016?”. Anh Ích và chị Đốc cùng trả lời ngay rằng, năm 2017 có ngày mưa và lượng mưa nhiều hơn năm ngoái. Đầu mùa mưa như vậy là biểu hiện hiện tượng khí hậu khác thường. Có lẽ công việc của anh chị càng vui hơn khi mà số liệu đo mưa của mình không chỉ góp phần cho ngành KTTV dự báo thời tiết chính xác, mà còn là nguồn thông tin “chính xác và chắc chắn luôn” như chị Đốc nói đối với bà con nhân dân quanh nhà lâu lâu lại đến hỏi anh chị. Mặc dù thù lao hợp đồng của ngành KTTV trả cho chị 1.735.000 đồng/quý vào mùa mưa và 1.635.000 đồng/quý vào mùa khô, nhưng công việc

đo mưa làm chị Huỳnh Thị Đốc càng cảm nhận hơn một lần cuộc sống đầy thị vị và ý nghĩa. Vấn đề thu nhập chị không đặt lên hàng đầu. Đức tính chịu khó và bền bỉ của người công nhân ngành Bưu điện đã rèn luyện chị như là phẩm chất ưu việt mà chị tự hào chia sẻ với tôi.

Chị Huỳnh Thị Đốc và các đồng nghiệp đo mưa nhân dân đã sát cánh với đội ngũ cán bộ, công chức ngành KTTV làm nên những bản tin dự báo (DB) KTTV đầy đủ và kịp thời về các thông tin để cảnh báo, DB phục vụ công tác phòng chống lụt, bão, giảm nhẹ thiên tai, góp phần tích cực vào việc phát triển kinh tế, xã hội của tỉnh. Những đánh giá từ Phòng DB Đài KTTV khu vực Tây Nguyên về chất lượng các bản tin DB KTTV của Đài Lâm Đồng năm 2016 như: DB khí tượng hạn ngắn đạt 89,9%; DB khí tượng hạn vừa đạt 83,3%; DB TV hạn vừa đạt 88,6% và DB TV hạn ngắn đạt 87,6% là niềm vui chung, trong đó có chị Huỳnh Thị Đốc.

Niềm vui người câu cá

Ngày càng nhiều người ở Đà Lạt mê câu cá - môn thể thao giải trí và họ cũng mong không nhìn thấy cảnh sông hồ ngày càng bị ô nhiễm!

VIẾT TRỌNG

Đi câu xuyên tỉnh

Khác với cần trúc dài ngoằn lỉnh lỉnh như xưa, cần câu hôm nay là những chiếc ống kim loại nhỏ gọn xếp lớp với nhau, có cái dài chừng một mét, có cái chừng hơn gang tay, chỉ cần kéo các ống sắt ra, vận nhẹ lại là có ngay một chiếc cần như ý. Còn mỗi câu không phải là giun đất hay bọ công đi bắt cào cào như trước đây mà giờ làm từ nhiều loại nguyên liệu rất tiện lợi, có loại là cám rang lên cho thơm trộn với khoai lang nấu chín xay nhuyễn, vo tròn thành từng hạt nhỏ rồi cho vào lưỡi câu. Gió câu cũng không phải là chiếc lồng đan tre trúc mà đó là chiếc lồng lưới dài có thể thu nhỏ; ghề câu là chiếc ghề vải nhỏ móc theo xe, người câu đến nơi chỉ mất ít thời gian là tất cả đã sẵn sàng.

Cởi chiếc áo mưa mỏng khoác trên người, anh Hùng, một người câu cá ở Phường 8, Đà Lạt đưa tôi xem các con cá vừa câu được. “Chiều nào sau giờ làm tôi cũng ra đây câu chừng hơn tiếng đồng hồ”. Trong chiếc lồng lưới màu cam của anh có khá nhiều cá, một vài con cá trê trung trung, 2 con cá chép nhỏ vây lông lánh, có cả một con cá cảnh lớn màu đỏ rất đẹp: “Sau mưa bao giờ cá cũng ăn nhiều” - anh Hùng nhìn phao đang nhấp nháy trên mặt hồ. 2 cần câu của anh đều là loại rẻ tiền, anh bảo chỉ chừng 60 nghìn đồng, nhưng chỉ cần có thêm một số phụ kiện nữa là có thể lên đường. “Nhà làm hoa nhiều công việc lắm nhưng ngày ngày ra đây chừng tiếng cho đỡ ghiền, mấy con cá này về thả vào hồ trong nhà” -

Câu giải trí ở hồ Đà Lạt.
Ảnh: Hữu Trí

anh Hùng nói.

Ngồi cách anh Hùng một quãng là ông Lâm, người ở Phường 1, Đà Lạt với 2 chiếc cần câu xin thuộc “hàng chuyên nghiệp”. Đó là những chiếc cần câu dài, thanh mảnh, hàng Nhật chính hiệu, màu sơn mượt, rất nhẹ, một trong 2 có gắn ống quấn dây câu loại cực bền, phao câu có khả năng phát sáng trong đêm. Không chỉ mang theo giá đỡ cần câu, ông Lâm còn có ghề câu, có dù che mưa, có hộp đựng mồi và lưỡi câu các loại...

Theo ông Lâm, nhóm bạn câu của ông rất đông, ngày trước cứ dịp cuối tuần cả nhóm lại rủ nhau đi xe máy đến các địa điểm nhiều cá khá xa Đà Lạt, đến các hồ nước ở Đơn Dương, vào Lạc Dương, xuống các sông ở Di Linh, có lần qua cả hồ Lắc bên Đắc Lắc. Nay ông lớn tuổi, không đi câu xa được thì quanh quẩn ở Đà Lạt, “Chiều chiều ra đây thư giãn chút thôi” - ông cười và bảo mấy con cá vừa câu

được chút nữa sẽ thả lại xuống hồ.

Một người khác mà chúng tôi có dịp gặp trong dịp này, anh Hồng - người ở Phường 9, Đà Lạt, đúng là một tay câu xuyên tỉnh cự phách. Anh là thợ hàn, có một cửa hàng nhỏ trên đường Quang Trung, cứ đến cuối tuần là anh đóng cửa đi câu. Trong nhà anh có một bộ sưu tập đến vài chục chiếc cần câu, từ thô sơ cho đến hiện đại. Không chỉ câu cá ở các hồ trên đất Lâm Đồng, anh kể từng cùng các bạn câu xuống biển Ninh Thuận, ra Nha Trang thuê các chiếc ghe ra đảo nhỏ câu cá biển, có lần cả nhóm anh câu đến vài chục ký cá biển đóng thùng mang về Đà Lạt.

Niềm vui người câu cá

Câu cá giải trí (khác với câu cá để đánh bắt cá làm thực phẩm, cho mưu sinh) đang được công nhận là một môn thể thao trong những năm gần đây. Nhiều tỉnh tại Việt Nam từ bắc đến nam đã thành lập các câu lạc bộ câu cá

giải trí, hằng năm tổ chức các cuộc thi thu hút hàng trăm “câu thủ” (người câu cá tham gia) với các giải thưởng hấp dẫn.

Tại Đà Lạt - thành phố thanh bình với rất nhiều hồ đập trên núi này, lượng người mê câu cá ngày càng nhiều. Chỉ cần dạo một vòng qua các tuyến phố sẽ thấy rất nhiều cửa hàng phục vụ giới “câu thủ” đang mọc lên rất nhanh, nhiều địa điểm lúc đầu chỉ là cửa hàng đồ thể thao bán kèm dụng cụ đi câu, nay mở hẳn quầy chuyên dụng.

Ở những cửa hàng này hầu như chẳng thiếu một thứ gì cho thú chơi này. Từ các loại cần câu Trung Quốc giá rẻ vài chục nghìn đồng đến cần câu Hàn Quốc lên đến cả triệu đồng, hay như đồ “xin” nhập từ Nhật giá vài triệu đồng một chiếc là chuyện nhỏ. Còn phụ kiện đi theo cực kỳ phong phú, đáp ứng cho mọi chọn lựa với các loại dây câu từ rẻ tiền đến cực đắt; các loại lưỡi câu cho từng kiểu câu, các sách hướng

dẫn... rồi áo đi mưa, các loại phao, chì, đèn pin câu đêm... Với mỗi câu, rất nhiều loại mồi làm sẵn, bán theo ký, nhiều nhất là khoai lang dẻo nấu lên xay nhỏ...

Câu cá có gì vui? Với người đi câu thì vô vàn. Như anh Hùng - Phường 8 cho biết, đi câu giúp anh quên bớt công việc căng thẳng. “Nhà tôi đông bông - ngày nào cũng tính toán toán, cả ngày quần vật với hàng hóa, căng đầu lắm, ra đây chỉ cần thả cần câu, làm điều thuốc, chờ cá cắn câu là tôi thấy nhẹ hẫng người ra”.

Còn ông Lâm, lý do ông thích đi câu là vì ông thích ra ngoài trời. “Nhà tôi buồn bán, cả ngày cứ quanh quẩn trong nhà nên tôi thích ra ngoài. Ngay từ nhỏ tôi đã đi câu với người thân nên giờ quen đi câu. Đi câu rất thú, như một chuyến cắm trại dã ngoại, vận động thân thể ngoài trời làm mình yêu thiên nhiên hơn”.

Chính vì vậy, dù biết thành phố Đà Lạt cấm câu, cấm đánh bắt cá trên hồ Xuân Hương nhưng nhiều người yêu câu cá chiều chiều vẫn thích ra đây, thích vừa buông câu vừa ngắm phố. Như ông Lâm, được thả câu đã là một niềm vui, cá chỉ là chuyện nhỏ. “Làm sao ăn cá ở đây được, nhiều người như tôi câu cá lên rồi thả xuống lại. Tôi là người sống lâu năm ở đây, thấy rất buồn khi hồ này ngày càng ô nhiễm... Chúng tôi chỉ có một ước mong thành phố làm sao để ngăn chặn ô nhiễm, trong đó có hồ Xuân Hương để làm du lịch, để mọi người cùng ra đây thường ngoạn buổi chiều, đi câu, đi bộ, được như thể là vui rồi”.

Chiến sỹ hết mình hiến máu...

TIẾP TRANG 9

... Lần hiến máu khiến mình nhớ nhất đó là hiến máu đột xuất tại Trung tâm Y tế để cấp cứu cho một sản phụ mổ đẻ. Khi đó, mình đang làm việc tại cơ quan thì nhận được điện thoại báo có người cần máu gấp. Thế là mình xin phép chạy ngay đến Trung tâm Y tế Đa Têh. Cả quá trình lấy máu, rồi máu mình được truyền cho sản phụ, cả mình và người bệnh cũng như thân nhân họ đều không được gặp nhau. Thế nhưng, vài hôm sau mình nhận được cuộc gọi của mẹ chồng sản phụ đó để cảm ơn và đề nghị gửi quà tặng cho mình. Mình từ chối không gặp, không nhận quà nhưng cảm thấy rất vui vì máu của mình đã góp phần làm được một việc hữu ích. Ngược lại, cũng có lần mình hiến máu cấp cứu trực tiếp như vậy nhưng nạn nhân không qua khỏi thì cũng

khiến mình chạnh lòng.

Không chỉ tích cực hiến máu, anh Huân còn là người thường khuyến bảo những chiến sỹ trong Đội, trong cơ quan cùng tham gia hiến máu. Anh Huân hay lấy bản thân mình để vận động anh em cùng hiến máu. Bởi lẽ, càng hiến máu, anh càng tăng cân và cơ thể ngày càng khỏe mạnh. Anh thường bảo anh em trong đội nên đi hiến máu để “chia” bớt sức khỏe cho người khác vì hầu hết anh em là chiến sỹ công an đều có thể chất và sức khỏe tốt. Còn theo anh Nguyễn Lý Trí, Phó Chủ tịch Hội Chữ thập đỏ huyện Đa Têh, không quan trọng anh hiến máu nhiều hay ít mà quan trọng là cái tâm của anh khi đi hiến máu. Với anh Huân, không chỉ tích cực hiến máu mà còn biết vận động người khác cùng tham gia thì đó là điều trân quý và đáng được tôn vinh.

Góc ảnh đẹp

Hè về. Ảnh: Hà Hữu Nết